

Časopis České obce sokolské

SOKOL

prosinec
2015

Historická opona je zpět na českobrodském jevišti

Nezištná spolupráce dala
zazářit zrestaurovanému
divadelnímu skvostu

Sokol v USA oslavil 150 let svého trvání

Slavnostní večer v Chicagu
připomenul vznik první
sokolské jednoty na
americkém kontinentu

Bez nezištné a dobrovolné práce by Sokol nebyl Sokolem

Zamyšlení nad končícím
rokem a úkoly pro rok příští

Sokol Hostivař

Mikuláš v sokolovnách 2015

Sokol Dvůr Králové

Sokol Dvůr Králové

Sokol Hostivař

Z obsahu

Zpravodajství

- 4-5 Podzimní zasedání Výboru ČOS
- 6 Bez nezištné a dobrovolné práce by Sokol nebyl Sokolem
- 7 Sokolské zastoupení na MOVE kongresu v Kodani
- 8-9 Sokol v USA oslavil 150 let svého trvání
- 10 Oslavy 120 let Sokola Bělkovice
- 10 120. výročí založení župy Orlické
- 11 Akademie župy Jana Podlipného
- 12 Mikuláš naděloval v sokolovnách

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 13 Srazy župních vedoucích ženských složek OV ČOS
- 13 Spolupráce na projektu pro seniory s německou DTB
- 14 Předškoláči v sokolovně
- 14 Sokol Pankrác ve Švýcarsku
- 15 Předvánoční setkání cvičitelů ČOS posedmé
- 16 TeamGym malá oblast Praha
- 17 Vlčí hory – víkend s legendou
- 18 Sokolské horolezení, tentokrát na Štramberku

Výkonnostní a vrcholový sport

- 19 Memoriál Jana Gajdoše
- 20 Sokol Grand Prix Brno 2015
- 21 Sokolští rokenrolisté na mistrovstvích světa
- 22 Velká cena Sokola – Žižkovský pohár 2015
- 23 Karatistický šampionát a přebor ČOS
- 23 Pardubičtí karatisté jednoznačně nejlepší
- 24 Nohejbalová „Poslední smeč“
- 24 Halové turnaje o přeborníky ČOS

Vzdělávání, kultura, společnost

- 25 Sokolský prapor je nositelem hodnot, které přetrvávají staletí
- 26 Historická opona je zpět na českobrodském jevišti
- 27 Sokolská kapka krve
- 27 Školení Zdravotník zotavovacích akcí
- 28 Dětský folklorní festival Tradice Evropy ve Slatiňanech
- 29 Pardubická sokolovna v novém
- 30 Podzimní sraz župních vzdělávatelů
- 30 Sokolové cvičili na vernisáži
- 31 Blahopřání
- 31 Společné sportovní oblečení

● **Časopis SOKOL**, 72. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafické zpracování:** Linda Hušková ● **Redakční rada:** Josef Těšitel, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Dagmar Fischerová, Zdeněk Kubín ● **Obálka:** Z akademie župy Jana Podlipného, foto Marie Brunerová ● **Tisk:** Tiskárna Macík Sedlčany ● **Registrace:** MK ČR E 17339. ISSN 0489-6718. ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Editorial

Nejen všedními dny živ je Sokol. Zažít v něm lze i ojedinělá dobrodružství či krásu pocitu objevitelů. A nemusí to být přítom ani při cvičení v tělocvičně či při aktivitách v přírodě. Někdy „stačí“ i zatoulat se do zapomenutých nebo málo navštěvovaných koutů sokolovny a v nich objevit zde ukryté „poklady“. Třeba nádhernou divadelní oponu vytvořenou před

mnoha desetiletími, která zažívala krásné časy při představeních předchozích generací sokolských ochotníků, ale také dramatické okamžiky, kdy se musela skrývat. Po letech se sice do sokolovny vrátila, ale skončila v zapomenutém koutu, kde si na ní pochutnávaly jen myši a usedal na ni prach. A pak jednoho dne je znovu „nalezena“... její objevitelé se nechtějí smířit s jejím žalostným stavem, a tak – vybaveni notnou dávkou elánu a entuziasmu – se rozhodnou vydat na cestu jejího vzkříšení... Na této cestě potkávají lidi, kterým nechybí nadšení a kteří dokazují, že stále jsou situace, kdy se něco nedělá pro peníze, ale pro radost a potěšení z dobře odvedené a užitečné práce. A tak různé problémy, které je třeba postupně řešit, pomáhají rozlousknout lidé z různých koutů republiky, přicházejí s originálními řešeními. Opona se postupně dostává do své původní krásy, až jednoho dne je zavěšena nad jevištěm, aby sloužila svému účelu a také potěšila oko diváků.

Tak zhruba takovouto cestu procházeli v Sokole Český Brod. O historii obnovy jejich nádherné opony si můžete přečíst v tomto vydání časopisu Sokol. V tomto vydání také starostka České obce sokolské sestra Hana Moučková ve svém článku o tom, co se v letošním roce podařilo a co nás čeká v roce příštím, vysoce oceňuje práci všech sokolských dobrovolníků – cvičitelů, trenérů i činovníků, kteří bez nároku na odměnu a na úkor svého volného času odvádějí ohromných kus potřebné a užitečné práce, a to nejen pro Sokol, ale pro celou českou společnost. A toto uznání patří jistě i těm, kteří se na stejném principu dobrovolnictví vydali v Českém Brodě na nelehkou cestu záchranu své opony.

V tomto vydání časopisu si samozřejmě můžete přečíst mnoho dalších zpráv a zajímavých článků. Třeba o tom, jak atentáty v Paříži poznamenaly mistrovství světa žáků a juniorů v akrobatickém rokenrolu, nebo o tom, jak ve Spojených státech slavili 150. výročí založení první sokolské jednoty na americkém kontinentu. Hezké čtení Vám přeje

Zdeněk Kubín

Podzimní zasedání Výboru ČOS

O posledním listopadovém víkendu – v pátek 27. 11. a v sobotu 28. 11. – se v Tyršově domě v Praze konalo 6. zasedání Výboru České obce sokolské. Součástí zasedání bylo rovněž slavnostní předávání sokolských vyznamenání – stříbrných a zlatých medailí ČOS.

Výbor ČOS začal jednat v podvečer v pátek 27. listopadu. První den jednání – po jeho zahájení a uctění památky zesnulých bratří a sester – vystoupila starostka ČOS sestra Hana Moučková. Na programu byly v tento den mimo jiné ekonomické záležitosti: zpráva o hospodaření, o čerpání rozpočtu v roce 2015, schválení rozpočtu hlavních činností ČOS na rok 2016, poskytování příspěvků ČOS, zpráva o plnění hospodářské činnosti Tyršova domu v roce 2015 a schválení plánu hos-

podářské činnosti Tyršova domu na rok 2016. Poté následovala rozprava k projednaným bodům. Po této rozpravě přišly na program jednání schválení nových směrnic ČOS – Řádu o ochraně osobních údajů v ČOS a Řádu o výkonu správy a hospodaření se sokolským nemovitým majetkem. Na tyto body navázalo projednání problematiky Stanov ČOS. Následovaly zprávy o propagaci ČOS, o tisku a ediční činnosti a zpráva o stavu webových stránek a o digitalizaci. Po rozpravě k těmto bodům bylo páteční zasedání ukončeno.

V sobotu dopoledne byly na programu nejprve zprávy programových a odborných útvarů ČOS – odboru všestrannosti, odboru sportu, vzdělavatelského odboru a Ústřední školy. V další části sobotního jednání Výbor projednával problematiku spolkového rejstříku a dále správu majetku a změny majetkových vztahů za uplynulé období a následně k těmto tématům proběhla roprava. Výbor rovněž projednal návrhy na udělení stříbrných a zlatých medailí ČOS a Ceny fair play Aloise Hudce. Posledním bodem jednání byla zpráva Kontrolní komise ČOS, po níž následovala rozprava.

Závěr jednání Výboru měl již tradiční slavnostní ráz – předávání sokolských vyznamenání, o jejichž udělení rozhodl Výbor na svém předchozím dubnovém zasedání. Z rukou starostky ČOS sestry Hany Moučkové a vzdělavatele ČOS bratra Zdeňka Mičky převzali zlaté medaile:

- Helena Chytková
- Ing. Zdeněk Janda (v zastoupení)
- Mgr. Anna Buroňová.

Stříbrné medaile ČOS převzali:

- Marie Kellerová
- Milan Pavlů
- Václav Profant
- Božena Sotolářová
- Mgr. Jan Skalický
- Marta Skalická (medaile udělena již na loňském listopadovém zasedání Výboru)
- Milada Vojtěchová (medaile udělena již na loňském listopadovém zasedání Výboru),

Stručně o vyznamenaných, kteří 28. listopadu převzali medaile ČOS

Zlaté medaile:

Helena Chytková, 80 let, T. J. Sokol Uherské Hradiště, SŽ Komenského, členem Sokola od roku 1945, zakládající člen výboru, od r. 1991 je náčelnice jednoty a od r. 1998 i náčelníci župy. Věnuje se zejména mládeži a cvičení rodičů a dětí. Je neúnavnou organizátorkou cvičební účasti na akcích sesterských žup – Sokolské Brno, Slet pod Ještědem, zájezdy do Oetzu a další. Organizovala tábory, turistické sokolské akce a sokolské akademie.

Ing. Zdeněk Janda, 80 let, T. J. Sokol Písek, SŽ Jihočeská, aktivně se podílel na obnově Sokola v r. 1991 v Písku. Od r. 1991 byl náčelníkem T. J. a později místostarostou. Po obnovení župy Jeronýmova byl v letech 1992–2004 jejím starostou, až po sloučení v Jihočeskou župu, kde vykonával funkci místostarosty do r. 2006. Podílel se na generální opravě historické budovy sokolovny pro nové sálové sporty. Je dosud aktivním členem odboru všestrannosti, organizátorem přeboru v TeamGymu, lyžařských táborů a turistických zájezdů do Alp.

Byl aktivním účastníkem i organizátorem všesokolských sletů v župě.

Mgr. Anna Buroňová, 75 let, T. J. Sokol Vítkovice, SŽ Moravskoslezská, členka Sokola od r. 1992, kde působila jako cvičitelka, náčelnice a nyní vzdělavatelka a vedoucí folklórního souboru Odra, který vede již 30 let. Od r. 1994 byla členkou kulturní komise vzdělavatelského odboru ČOS. V r. 2000 jí byla udělena Pamětní plaketa Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Byla autorkou a spoluautorkou folklórních skladeb na XIII., XIV. a XV. všesokolském sletu. Všech těchto sletů se rovněž zúčastnila jako cvičenka, a se souborem také vystupovala na světových gymnastických sletech v Lisabonu, Dornbirnu, Lausanne při prezentaci skladeb ČOS. I v současné době je velmi aktivní, vede folklórní soubor Odra, pěveckou skupinu žen Odra a seniorskou taneční skupinu Vítkovičtí sokoli.

Stříbrné medaile:

Marie Kellerová, 80 let, T. J. Sokol Uherské Hradiště, SŽ Komenského, členka Sokola od r. 1948. Neúnavná cvičitelka rodičů a dětí, je zároveň i lektorkou na seminářích po celé ČR. Od mládí se rovněž věnuje loutkovému divadlu, jehož je výraznou vůdčí osobností. Pod jejím vedením se divadlo prezentuje po celém okrese pro veřejnost i školy. V r. 2004 získala Cenu města Uherské Hradiště za podporu mládežnického sportu a obnovy tradice loutkového divadla.

Milan Pavlů, T. J. Sokol Hoření Paseky, SŽ Ještědská, člen Sokola od roku 1945. Byl hlavním cvičitelem dětí a mládeže a také vykonával funkci náčelníka jednoty. Sepsal kroniku jednoty a vede ji dodnes. Od r. 1992 je vzdělavatelem jednoty. V r. 2012 byl jmenován „Osobností Českodubská“. Je předsedou Rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé. Aktivně se věnuje ochotnickému divadlu v souboru Vojan. Je autorem knihy „Ochotnické divadlo v Podještědí“.

Václav Profant, 73 let, T. J. Sokol Písek, SŽ Jihočeská, spoluzakladatel jednoty při obnově Sokola v Písku. V letech 1992–2003 vykonával

funkci tajemníka jednoty a zasloužil se o rekonstrukci historické budovy sokolovny. V letech 2004–2006 působil jako člen Výboru župy, kde vykonával funkci předsedy odboru sportu. Celý život zasvětil házené, ať už jako hráč, či později trenér. Byl předsedou komise házené odboru sportu ČOS.

Božena Sotolářová, 67 let, T. J. Sokol Brno – Starý Lískovec, SŽ Jana Máchala, dlouholetá členka Sokola. Neúnavná pořadatelka sokolských táborů a trenérka mládeže volejbalového oddílu. Svou obětavostí pro Sokol se zasloužila o získání peněz na opravu poničené sokolovny, kdy hrozila její ztráta a bezplatný převod na město. Je vzorným příkladem pro ostatní.

Mgr. Jan Skalický, 70 let, T. J. Sokol Hradec Králové, SŽ Orlická, je zakládajícím členem jednoty. Jeho zásluhou přešel celý kanoistický oddíl po „sametové revoluci“ do Sokola. Byl spoluzakladatelem odboru sportu ČOS, kde působil až do r. 2014. V r. 1994 byl zvolen starostou T. J. a tuto funkci vykonával 19 let. V r. 2013 přenechal post starosty mladším a byl zvolen jednatelem T. J. Jeho svěřenci získali přes 120 titulů mistrů republiky v mládežnických kategoriích. Vychoval 12 reprezentantů ČR. Deset let působil jako reprezentační trenér juniorů.

Marta Skalická, 69 let, T. J. Sokol Jablonec n./Nisou, SŽ Jizerská, členka Sokola od r. 1991. Je aktivní cvičitelkou žáků, předškoláků, rodičů a dětí. V letech 1996–2001 zastávala funkci náčelnice tělocvičné jednoty. Od r. 2001 je starostkou jednoty. Je velmi aktivní organizátorkou spolkových akcí a sletových nácvičů.

Milada Vojtěchová, 63 let, T. J. Sokol Jablonec n./Nisou, SŽ Jizerská, členka Sokola od r. 1990. Velmi významně se zasloužila při obnově Sokola a sokolských jednot. V roce 2001 byla zvolena náčelníci tělocvičné jednoty. Je hlavní organizátorkou spolkových akcí, cvičení rodičů s dětmi, předškoláků, Věrné gardy a nácvičů na slet. ☺

Adventní čas i doba vánočních a novoročních svátků jsou příležitostí k rozjímání a zamyšlení, k pozastavení se a ohlédnutí se zpět, ale i příležitostí k pohledu na blízkou budoucnost. Mnozí si takovéto své vnitřní pozastavení – jakousi pomyslnou inventuru – udělají, když sami v sobě si bez předstírání a přikrašlování zváží, co a jak vykonali a co vykonat chtějí. A platí to nejen pro jednotlivce, ale i pro organizace. Zastavme se tedy i my, v České obci sokolské, v jejích župách a jednotách, a v klidu si připomeňme, co se nám v právě končícím roce dařilo, co můžeme zlepšovat a také co nás čeká v nadcházejících dvanácti měsících.

V jednotách a jejich oddílech probíhala „běžná“, pravidelná činnost – cvičení v sokolovnách či na venkovních hřištích, účast v soutěžích různých úrovní, pro některé příprava na olympijskou kvalifikaci, zkoušky a vystoupení sokolských kulturních souborů a sborů... Říkáme sice běžná, ale za tímto slovem se skrývají tisíce hodin dobrovolné práce cvičitelů, trenérů a také činovníků zajišťujících podmínky pro různorodou sokolskou činnost. Všem těmto lidem patří nejen poděkování, ale také uznání za jejich práci, kterou vykonávají bez nároků na odměnu a na úkor svého volného času. Naším dlouhodobým úkolem je tuto dobrovolnickou práci propagovat a postupně, krok po kroku, usilovat o prohlubování prestiže a uznání, které se jí bude v české společnosti a ve státní a veřejné správě dostávat. Vždyť naši cvičitelé a trenéři každodenně poskytují neocenitelnou službu nejen Sokolu a sokolským ideálům, ale celé společnosti i státu, když pomáhají pečovat o zdravou a tělesně zdatnou populaci, když každému občanovi spoluvytvářejí možnosti sportovního vyžití, možnosti věnovat se sportu a pohybu podle svých zálib, zájmů, mladou nastupující generaci pak vedou k pohybové gramotnosti.

Po celý letošní rok jsme si různými akcemi – ať již na celostátní úrovni, nebo v župách a jednotách – připomínali významné novodobé výročí, čtvrtstoletí od znovuoživení Sokola. Celorepublikově jsme si je připomínali projektem SokolGym 2015. Jeho akce, jako oslavy 90. let Tyršova domu, Sokolské

Bez nezištné a dobrovolné práce by Sokol nebyl Sokolem

Brno, Plzeňské slavnosti pohybu, Noc sokoloven či zapojení do celoevropského týdne pohybu – projektu MOVE Week – byly zdařilé a dokázali jsme se při nich i prezentovat široké nesokolské veřejnosti jako moderní organizace s programem oslovujícím všechny současné generace. A i zde je na místě poděkovat stovkám dobrovolníků, kteří k tomuto zdaru svým dílem přispěli. Příští rok, i když se nebude konat tolik celorepublikových akcí, nebude méně náročný než ten letošní. Příští rok se v Českých Budějovicích koná EuroGym 2016, do jehož příprav se Česká obec již aktivně zapojila. Ještě intenzivněji budou pokračovat již zahájené přípravy oslav 100. výročí vzniku naší republiky a XVI. všesokolského sletu, který bude vyvrcholením akcí věnovaných tomuto jubileu. Především je ale příští rok v ČOS rokem volebním.

Na valných hromadách budeme volit orgány a činovníky jednot a žup, koncem června pak na Sjezdu ČOS Předsednictvo a Kontrolní komisi ČOS. Přípravě

valných hromad je potřebné věnovat maximální péči. Předsednictvo ČOS poskytne jednotám a župám určitou metodickou podporu pro řádné zajištění a průběh valných hromad – připraven je metodický materiál jak připravovat a organizovat valné hromady a volby, aby vše probíhalo v plném souladu se Stanovami ČOS. Stejně důležité, jako je organizace a správný průběh valných hromad, je ale i pečlivé zvážení kandidátních návrhů na činovníky žup a ještě pečlivější zvážení kandidátů do ústředních orgánů. I v našich podmínkách platí, že „učený z nebe nespadne“.

Ideální by proto bylo, aby činovník, který má odborní i charakterové předpoklady a ochotu k činovnícké práci (ne jen k „reprezentaci“), postupně získával zkušenosti ve funkcích v jednotách, župách, a aby dříve, než bude navržen na kandidaturu do Předsednictva ČOS, byl alespoň jedno funkční období ve Výboru ČOS, kde získá nové zkušenosti i širší úhel pohledu. Příští rok – stejně jako dosud a i v letech příštích – čeká ještě jeden úkol, který je dlouhodobý a nedá se měřit v daný moment jasným, hmatatelným výsledkem. Tím je upevňování vzájemné sounáležitosti a spolupráce – ať již odborných útvarů, tak všech členů. Nestačí jen vzájemnou spojitost deklarovat, ale je žádoucí konkrétní spolupráce, rovnocenná týmová práce, vzájemná, společná činnost na veřejnosti. Jde tedy o posílení a lepší využití potenciálu synergie, která v našem spolku je a kterou můžeme mnohem více cíleně využívat.

Akce – ať již jsou velké či menší a malé – pořádané ČOS celostátně či župami a jednotami, jsou úspěšné díky týmové práci. Všem, kteří se do této práce zapojují a kteří nezištně a dobrovolně pro Sokol a sokolské ideje pracují, chci na tomto místě poděkovat. Bez nich a bez jejich práce by Sokol nebyl Sokolem. Vám všem přeji klidné prožití Vánoc, dobrý a úspěšný rok 2016 ve vašem osobním, profesním i spolkovém životě.

Hana Moučková,
starostka České obce sokolské

Sokolské zastoupení na MOVE kongresu v Kodani

V dánské Kodani se od 5. do 7. listopadu konal kongres Mezinárodní asociace pro sport a kulturu ISCA. Zastoupena na něm byla i Česká obec sokolská.

■ MOVE Kongres je jeden z mála celosvětových kongresů zaměřených výhradně na nevykonnostní, rekreační sport a pohybové aktivity. Během kongresu vystoupilo celkem 25 řečníků před 250 delegáty z různých oblastí sportu pro všechny. Záměrem kongresu je propojit a inspirovat účastníky a podpořit mezisektorovou spolupráci s cílem zapojit více neaktivních lidí do sportu a pohybových aktivit. Kongres byl zaměřen na tři stěžejní témata oblasti sportu pro všechny: INNOVATE – jak inovovat, ADVOCATE – jak obhajovat/argumentovat a FUNDRAISE – jak získávat finanční prostředky.

Kongres, organizovaný v úzké spolupráci s Dánskou gymnastickou a sportovní asociací (DGI), se odehrával v netradiční industriální budově dánské nevládní sportovní organizace Game. Organizace Game se zaměřuje na podporu sportů, které lze běžně provozovat v městských ulicích (street sports). Jedná se zejména o basketbal, fotbal, parkour a tanec.

Kongres byl oficiálně slavnostně zahájen ve čtvrtek 5. 11. na kodaňské radnici. V pátek ráno zahájil pracovní část kongresu prezident asociace

ISCA Mogens Kirkeby a poté Vicky Pryce, vedoucí výzkumu „Ekonomické náklady spojené s nedostatečnou pohybovou aktivitou populace v Evropě“, přednesla úvodní prezentaci. Program samotného kongresu byl tvořen tematickými workshopy, každý workshop měl svého moderátora, byl složen z tří různých prezentací, diskusních panelů a závěrečného shrnutí. Témata vybraných workshopů:

1) Využití dat jako nástroje k obhajobě – praktická inspirace zkušených „obhájců“ z řad organizací sportu pro všechny (obhajoba na mezinárodní, národní a lokální úrovni).

2) Oslovení znevýhodněných částí populace prostřednictvím efektivních iniciativ a projektů – se zaměřením na seniory.

3) Rostoucí trendy v pohybových aktivitách – vliv masových akcí na pravidelnou a dlouhodobou účast ve sportu a fyzických aktivitách.

Sobotní program byl složen z prezentace hostitele kongresu – dánské nevládní organizace Game – a workshopu zaměřeného na získávání finančních prostředků.

Na MOVE Kongres navazovala celá řada mítinků a jednání.

Ve čtvrtek před slavnostním zahájením kongresu se konalo valné shromáždění asociace ISCA, na němž byl zvolen výkonný výbor pro období 2015–2017. Prezidentem zůstal Mogens Kirkeby, byli zvoleni tři noví členové a na postu viceprezidenta vystřídal Španěl Tony Llop odstoupivšího Herberta Hartmanna z Německa.

Ve stejný čas se uskutečnil mítink národních koordinátorů MOVE Weeku. Po vyhodnocení letošního ročníku proběhla bouřlivá diskuse o budoucnosti projektu a jeho dalším termínu s ohledem na konání Evropského týdne sportu. Konečné rozhodnutí budeme znát po jednáních asociace ISCA do konce roku 2015.

Po skončení kongresu se v sobotu odpoledne uskutečnilo setkání partnerů sítě MOVING Age, která sdružuje organizace zabývající se pohybovými aktivitami seniorů a jejímž členem je od letošního jara i ČOS. V podvečerních hodinách se pak konalo strategické jednání vedoucích zástupců organizací ISCA Europe (evropské skupiny členských organizací), kde byla určena pracovní skupina pro vypracování strategického plánu ISCA Europe do roku 2017.

V neděli 8. 11. se uskutečnilo setkání všech zúčastněných partnerů projektů MOVE Transfer a MOVE Transfer International se zástupci expertní komise ISCA. ČOS spolu s DTB představily prezentaci o vzájemné spolupráci v rámci projektu MOVE Transfer International. Více informací na oficiálních stránkách MOVE Kongresu: <http://www.movecongress.com/>

Věra Hrušová, metodička OV ČOS

O asociaci ISCA

Mezinárodní asociace pro sport a kulturu je nevládní nezisková organizace, jejímž cílem je celosvětová propagace a podpora sportu pro všechny (nevykonnostního sportu) provozovaného na lokální úrovni (grassroots sport). ISCA v rámci letošního MOVE Kongresu oslavila 20. výročí svého založení, mezi její zakládající členy patřila v roce 1995 i ČOS. V současné době ISCA zastřešuje 209 členských organizací z 80 zemí, což představuje dohromady více než 40 milionů členů. Profesionální tým asociace ISCA tvoří v současné době 17 zaměstnanců z 9 zemí.

Sokol v USA oslavil 150 let svého trvání

■ V minulém, elektronickém vydání časopisu Sokol jste se mohli dočíst o schůzi Rady Světového svazu sokolstva, která se konala letos 15. listopadu v Chicagu, a nikoli mimochodem bylo v onom textu uvedeno, že se tak stalo při příležitosti završení oslav 150. výročí od zalo-

žení první sokolské organizace na americkém kontinentě. Zdá se skoro neuvěřitelné, že v onom roce 1865, kdy v našem království existovalo nebo spíš bojovalo o svoji existenci pár průkopnických sokolských jednot, se v americkém St. Louis našli tři osvícení a vizionářs-

tí muži – Karel Procházka, Jaroslav Vostrovsky a E. B. Erben – a založili v duchu ideálů našich zakladatelů Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera, a jistě také jako určité duchovní pouto se starou vlastí, dne 14. února 1865 první sokolskou jednotu na americkém kontinentě. A netrvalo dlouho a během pár následujících let vznikly sokolské jednoty v dalších místech – v Chicagu, New Yorku, Baltimore, Clevelandu, Milwaukee, Detroitu, Cedar Rapids, Omaze a dalších, především tam, kde

byla početná česká komunita lidí, kteří přišli do Ameriky za prací. Není cílem tohoto textu podrobně popsat celou historii a vývoj Sokola v USA, ale aspoň připomeňme, že od roku 1879 již probíhaly první soutěže a v roce 1893 se uskutečnil v Americe první slet. Ostatně účast amerických sokolů na všesokolských sletech v Praze, především před 2. světovou válkou, je připomínána ve všech našich publikacích z historie Sokola.

nová sokolovna v Baltimore a také ve Westu, kde tu původní zničil nedávno výbuch chemické továrny. K vyvrcholení oslav významného jubilea došlo ve městě, v němž žije početná menšina českých přistěhovalců a jejich potomků a také zde sídlí ústředí Americké obce sokolské – v Chicagu. Po sportovní a tělocvičné stránce se slavilo především v pátek 13. listopadu, a to turnaji a soutěžemi v několika sportovních odvětvích

a tělovýchovy České republiky Kateřiny Valachové v doprovodu velvyslance ČR ve Spojených státech amerických Petra Gandaloviče. Všichni tyto významní hosté přednesli pozdravné projevy, starostka ČOS sestra Hana Moučková zdůraznila význam sokolských jednot a sokolského života pro české a slovenské přistěhovalce a zároveň připomněla důležitou roli, jakou hrála Americká obec sokolská v historických vztazích s československými sokoly, i jakou hraje dnes v rámci

Dnes je Americká obec sokolská (AOS) výborně fungující střešní sokolskou organizací s pevnou strukturou v šesti župách a 35 tělocvičných jednotách. Pro úplnost bychom měli doplnit, že kromě AOS fungují v USA také další, i když menší střešní sokolské organizace – Sokol USA, založený především slovenskými imigranty se sídlem v Pittsbourghu, a Dělnický americký Sokol sídlící v New Jersey. Oslavy kulatého jubilea Americké obce sokolské začaly letos pochopitelně již v únoru v St. Louis a na různých místech Spojených států pak během roku. V tomto jubilejním roce byla otevřena

a následně večer ve sportovní hale tělocvičnou akademií. Společenská stránka měla své naplnění v sobotu večer v „Prvním atletickém ženském klubu“ v Chicagu – v luxusním prostředí historizující budovy v samém centru velkoměsta. Této recepce se zúčastnili pozvaní představitelé řady významných organizací a samozřejmě všechny delegace sokolských organizací ze světa, které se následujícího dne zúčastnily schůze Rady Světového svazu sokolstva. Celé oslavě dala jistě punc nejvyšší společenské úrovně přítomnost ministryně školství, mládeže

Světového svazu sokolstva. Slavnostní atmosféru této oficiální části pak v závěru večera vystřídala uvolněná, neformální a přátelská atmosféra „after party“, kde jsme si třeba při místním americkém pivu mohli všichni volně popovídat, zavzpomínat i „vyřešit“ (uzovzovky jsou zde samozřejmě dosti na místě) všechny aktuální problémy. Přejme tedy Americké obci sokolské mnoho úspěšných let do budoucna, řadu nových členů, program, který tyto členy přitáhne a bohatou spolupráci s námi v ČOS i dalšími sokoly ve světě.
Vladimír Dostál

Oslavy 120 let Sokola Bělkovice

■ V bělkovické sokolovně se 24. října uskutečnilo slavnostní shromáždění u příležitosti 120 let od založení Sokola Bělkovice, a také slavnostní předání nového praporu Sokola Bělkovice-Laštany. Součástí shromáždění byla i výstavka historických a současných fotografií a cvičebních úborů, knih a kronik.

Shromáždění zahájila v 17 hod., za přítomnosti 155 hostů a členů, starostka jednoty sestra Eva Slepíčková. Po zahájení impozantně zazněly fanfáry a do velkého sálu sokolovny napochodovali sokolové v historických krojích a s novým praporem jednoty, který nesl bratr Vilém Klega, vzdělavatel župy Olomoucké-Smrčkovy. V ústřety jim přicházeli praporečník jednoty bratr Martin Krel a starostka jednoty sestra Eva Slepíčková. Župní vzdělavatel slavnostně předal prapor do rukou starostky a následně na něj přivázali Pamětní stuhu České obce sokolské bratr Jiří Juřena, místostarosta ČOS, a pamětní stuhu obce Bělkovice-Laštany.

Po slibech o zachování úcty, věrnosti, čestnosti a ochraně praporu praporečník se sokolskou svitkou odpochoval před předsednický stůl a zazněla slavnostní skladba skladatele Josefa Suka „V nový život“, po níž následovala česká hymna. Následoval proslov župního vzdělavatele bratra Viléma Klegy na téma důležitost

tělovýchovy a opodstatnění sokolské myšlenky v moderním životě. Poctu krojovaným Hanáčkům vzdala hudba zahráním skladby „Rostou, rostou, rostou konopě za cestou“ a hanačky si k tomu zatancovaly taneček. Bratr Jiří Steiger, jednatel Sokola Bělkovice-Laštany, přednesl proslov o smyslu sokolských symbolů, z nichž prapor byl poslední, který naší jednotě chyběl. Místostarosta jednoty bratr Karel Bryks poděkoval přítomné paní Radoslavě Galáskové, která na naši žádost zhotovila prapor.

A pak už začal doprovodný program – vystoupení cvičení žen ve skladě „Pro radost“ pod vedením župní náčelnice sestra Marie Skácelové, cvičenky aerobiku Sokola Bělkovice-Laštany vystoupily s dynamickou skladbou a mladá cvičenka Eliška Janoušková zacvičila skladbu v moderní gymnastice. Starostka jednoty Eva Slepíčková ukončila oficiální část slavnostního shromáždění přípitkem a popřála jednotě plno úspěchů, členům chuť a sílu k aktivní činnosti, poděkovala sponzorům za jejich dary a všem přítomným za účast a zahájila volnou zábavu.

*Eva Slepíčková,
starostka T. J. Sokol
Bělkovice-Laštany*

120. výročí založení župy Orlické

■ Slavnostní akademii s přehlídkou několika hromadných skladeb a vystoupením sportovních oddílů oslavila v říjnu Sokolská župa Orlická 120. výročí od svého založení. Pozvání na akademii přijala i starostka ČOS sestra Hana Moučková, která dekorovala sokolský prapor pamětní stuhou ČOS.

Akademii zahájila skladba určená pro letošní 15. světovou gymnestrádu v Helsinkách „Společně v pohybu“. S vlastní skladbou se představily předškolní děti a mladší žactvo ze Sokola Nový Hradec Králové a ženy ze Sokola Pražské Předměstí na skladbu Moulin Rouge zacvičily s kužely a praporce. Tradiční blok vystoupení sportovních oddílů zahájily děti z oddílu taekwonda Hradec Králové, následovali zápasníci, sportovní gymnastika a judisté ze stejné jednoty. Své umění přijeli představit i členové oddílu capoiery z Doudleb nad Orlicí. Předškolní děti ze Sokola Týniště nad Orlicí ve skladbě „Cukrárna“ představily skladbu určenou pro Sokolské Brno 2015 a akademie vyvrcholila vystoupením 72 žen ve skladbě „Koncert“. Na své skladby se přijely podívat i samy autorky Jarina Žitná a Anička Jurčíčková. Celkem vystoupilo 278 cvičenců v 11 vystoupeních.

Na oslavy naší župy nezapomnělo ani město Hradec Králové, které věnovalo župě pamětní stuhu. Tu primátor města MUDr. Zdeněk Fink připevnil na sokolský prapor při státním svátku 28. října 2015 na Masarykově náměstí v Hradci Králové.

*Marika Prockertová, starostka
Sokolské župy Orlické*

Foto Marie Brunerová

Akademie župy Jana Podlipného

■ Vinohradská sokolovna patřila v neděli 29. listopadu oslavám 130. výročí vzniku župy Jana Podlipného. Příslušníci župy a hosté si toto jubileum společně připomenuli a oslavili slavnostní akademii, již poskytla záštitu starostka městské části Praha 10 Radmila Kleslová. Na slavnostní akademii mohli diváci zhlédnout průřez činností naší župy. Čas byl vymezen i vzpomínkou na minulé slavy a historické cvičení.

Mezi hosty jsme přivítali i starostku České obce sokolské sestru Hanu Moučkovou a vzdělavatele ČOS bratra Zdeň-

ka Mičku. Sestra starostka byla oceněna zlatou župní medailí, kterou převzala z rukou starosty župy bratra Ludka Bartáka.

Na akademii dorazila i Česká televize. Všem přítomným se program velice líbil. Příjemným zpestřením pro diváky byla i vernisáž fotografií na chodbách sokolovny na téma „budovy jednot naší župy“, práce dětí na téma naše sokolovna a výstava sokolských odznaků bratra Františka Hrbáčka.

*Dana Fischerová,
náčelnice župy Jana Podlipného*

Mikuláš naděloval v sokolovnách

Opět, tak jako každoročně, zavítal do řady sokoloven Mikuláš se svým neoddelitelným doprovodem, s andělem a čertem. V některých jednotách přišel přímo do cvičení, jinde naděloval dárky dětem při mikulášských besídkách. V Sokole Dvůr Králové patřil, jako obvykle, začínající adventní čas Mikulášským hodinám. Mikuláš se svým doprovodem navštívil nejprve v pondělí 30. listopadu děti z oddílu předškolního žactva, kterých se sešlo přes třicet, následovala návštěva oddílu všestrannosti žactva a atletiky. Sem přišlo na setkání s Mikulášem přes sedmdesát dětí. Mikulášskou provázal smích i sl-

zičky, rozzářené oči i sliby, že už nezazlobí. Po písničkách a básničkách Mikuláš s andělem podaroval všechny děti i cvičitelky drobnými dárky. Také v královédvorských oddílech rodičů s dětmi se konaly Mikulášské hodiny, kterých se zúčastnilo kolem 35 párů. S dětmi komunikovali maňásci. Děti jim zpívaly i recitovaly. Malý čert s Mikulášem je potom odměnil drobnými dárečky. Celá akce se dětem i rodičům líbila a děti si jistě odnesly ze sokolovny krásný zážitek. Rovněž v Sokole Praha Michle navštívil cvičební hodinu předškolních dětí Mikuláš, který dětem přinesl i dárky.

Tradičně pořádá mikulášské besídky i Sokol Hostivař. I letos byl zájem o ni obrovský, a tak se kvůli tomu, aby se děti s doprovodem do sálu vůbec vešly, musela besídka konat hned natřikrát – poprvé v pátek 4. prosince a dvakrát v sobotu. Děti tradičně uvítal kašpárek Frydolín se svojí kolegyní Frýdou, které děti dobře znají z představení hostivařského loutkového souboru. Ten také dětem zahrál pohádku, a pak již přijel Martinův bílý kůň s dárky a mohla vypuknout nadílka, kterou po zásluze rozděloval Mikuláš za asistence čertů a anděla. ☺

Děti ze Sokola Michle

Srazy župních vedoucích ženských složek OV ČOS

Podzimní měsíce jsou tradičně věnovány srazům župních vedoucích ženských složek odboru všestrannosti ČOS. Během října se sešly v Tyršově domě v Praze postupně župní vedoucí cvičitelky mladších a starších zákyň, dorostenek, žen, senierek a rodičů a dětí a předškolních dětí. Celkem absolvovalo srazy na 280 cvičitelek. Do programu srazů zařazují cvičitelské sbory pestrou nabídku činností, čas je vyhrazen i na výměnu zkušeností a informace. Část programu srazů tvoří tradiční lekce pro ženské složky jako pohybová výchova, tanec, gymnastika, posilování, cvičení s náčiním, hry, část je věnována

méně tradičním činnostem i novinkám. Cvičitelky zákyň si tak mimo jiné vyzkoušely horolezecký výstup na umělé stěně, dorostenky se seznámily s hoopingem, cvičitelky žen a senierek vyrazily z Tyršova domu vyzkoušet Nordic Walking a cvičitelky předškoláček vyrazily také, ale cvičit „se zvířátky do světa“ s vlastním projektem „Svět nekončí za vrátky“, který je určen našim nejmenším. Na srazech vždy panuje dobrá nálada a podle hodnocení cvičitelek odjížděly z Prahy s pocitem příjemně stráveného vzdělávacího víkendu v dobré partě.

Lenka Kocmichová, náčelnice OV ČOS

O víkend 17.–18. října se uskutečnil sraz župních vedoucích pobytu v přírodě spojený se seminářem „S koly po České Kanadě“. Za krásami České Kanady vyrazilo několik skupin cyklistů. Se zajímavým programem nabité soboty a neděle se všichni vrátili nadšení a spokojení. Dík patří organizátorům, lektorům i pracovníkům cyklo Kempu. ☺

Spolupráce na projektu pro seniory s německou DTB

Jak jste se možná již dočetli v některém z minulých vydání časopisu Sokol, v rámci projektu Mezinárodní asociace pro sport a kulturu (ISCA) MOVE Transfer international spolupracuje odbor všestrannosti ČOS s německou DTB (velká německá organizace sportu pro všechny s pěti miliony členy s velkou dobrovolnickou základnou). Podstatou projektu je vzájemná výměna zkušeností v oblasti aktivit pro lidi ve věku nad 60 let. Zástupci DTB již navštívili Sokol, aby se seznámili s našimi podmínkami a způsobem práce a nyní se vydali zástupci ČOS (metodička OV ČOS Věra Hrušová a místonáčeňík ČOS Jan Nemrava) na dvoudenní návštěvu do sídla DTB ve Frankfurtu. V programu celé návštěvy bylo představení organizace DTB, její činnosti, práce, struktury, řízení i zázemí a také systému vzdě-

lávání. Druhým z bodů bylo představení a další rozpracování našeho akčního plánu k projektu, který využívá poznatků ze zahraničí a pomůže nám zkvalitnit naši činnost s touto věkovou skupinou. Německou DTB zastupoval Prof. Dr. Herbert Hartman, koordinátor celého projektu z ISCA, dále Miriam Schreck, metodička DTB pro aktivity seniorů, a Detlef Mann, prezident jedné z federací pod DTB.

Představení jejich organizace neprobíhalo formou provádění po tělocvičnách a zařízeních DTB, jak jsme si představovali (moderní komplex hotelu, restaurace, učeben a sportovišť by jim ostudu určitě neudělal), ale v učebně, kde popisovali činnost celé organizace, její zařazení do německého systému sportu i jejich úspěšné strategie. Pochopení některých věcí pro nás bylo dosti náročné, kdy kromě problému pochopení rozdílů způsobených překladem bylo třeba porozumět jiným podmínkám pro organizaci sportu, jinému uspořádání země a dalším odlišnostem. Diskutovaných témat během dvou dnů bylo více, mezi asi nejdůležitější bylo představování a rozpracování našeho projektu, jeho akčního plánu krok po kroku a hledání dalších možností spolupráce.

Celé setkání probíhalo ve velice přátelském duchu, kde se naši němečtí kolegové opravdu snažili poskytnout nám veškeré své zkušenosti a pomáhali nám hledat cesty k úspěšnému zapojení starších lidí do pravidelného smysluplného cvičení. Tyto dva dny hodnotíme jako velice přínosné. Kromě toho, že jsme se mohli podívat k sousedům s bohatou historií tělocvičných spolků, tak nám taková návštěva pomáhá otvírat oči a poukazuje na témata, která bychom měli řešit, protože společnost se stále vyvíjí a bylo by chybou ustrnout a myslet si, že všechno umíme a víme nejlépe.

Jan Nemrava, místonáčeňík ČOS

Sokol Pankrác ve Švýcarsku

■ Být Sokolem neznamená pouze pečovat o tělo, být občansky odpovědný a věren demokratickým ideálům, ale rovněž mít přátele po celém světě. Jako například sestru Beatrice Jordan ze švýcarského Lucernu, za níž se před pár dny vypravily tři desítky sokolů z Pankráce a Nuslí. Lucernští sokolové se s těmi pražskými znají hlavně díky tradičním mezinárodním setkáním v rakouském Ötzu. Členové pankrácké jednoty v čele s náčelnicí Libuší Dutnarovou, která zájezd zorganizovala, se po příjezdu do Lucernu od své průvodkyně Beatrice dozvěděli, že zde, v největším městě centrální části Švýcarska, pravidelně cvičí necelých třicet sokolů. To je potěšitelné, když vezmeme v potaz strastiplný osud Tyršovy organizace zejména za nacistické a posléze komunistické totality. V mnoha ohledech připomíná muka sedmi stovek švýcarských gardistů, osobních strážců francouzského krále Ludvíka XVI., kteří byli všichni rázem zahubeni za Velké francouzské revoluce. Právě v Lucernu je u místního jezera připomíná socha plačícího lva vytesaná ve skále. Nejen tuto památku si čeští sokolové nemohli nechat ujít. Zaujaly třeba i impozantní kamenné kašny na náměstích, staré domy zdobené freskami či mohutné zdi bývalých městských hradeb a na ně navazující most přes řeku Reuss

s kulatou zděnou věžičkou. Takzvaný Kaplový most je hlavní atrakce Lucernu a jeden ze symbolů Švýcarska, protože jde o nejstarší dřevěný krytý most v Evropě. Sokolové přespali v noclehárně švýcarské domobran, Zivilschutzanlage Hübeli, a druhý den se po horské silnici prošpikované tunely vydali na úpatí hory Pilatus, která je zhruba dvakrát vyšší než naše Sněžka. Odsud vyjíždí do hor pověstná ozubnicová železnice a i vysutá lanovka s panoramatickými gondolami. Podle dávných legend ze středověku se traduje, že na hoře žil drak. Právě proto se toto mytické zvíře stalo symbolem tohoto regionu. Další den se Češi rozloučili se svou průvodkyní Beatrice i Lucernem a vypravili se za dalšími pamětihodnostmi a přírodními krásami Švýcarska. V nejsevernějším kantonu to byly například Rýnské vodopády. Voda tu sice padá z výšky pouhých 23 metrů, zato šířka řeky Rýn je 150 metrů. Krásnou podívanou nabídla návštěva městečka Stein am Rhein, které se díky dochovaným hrázděným domům považuje za nejzajímavější skanzen středověkého města ve Švýcarsku. Další zastávkou bylo Bodamské jezero, jehož délka je impozantní – 67 kilometrů. Dnes se na jeho hladině pokojně houpou loďky a labuť. Před šesti sty lety to bylo o něco dramatictější. Právě tudy převáželi do Kostnice Mistra Jana Husa. Tečkou za sokolským zájezdem se stalo město St. Gallen, kde stojí barokní klášter a kostel, památky zahrnuté na prestižním seznamu UNESCO.

Libuše Švecová, Sokol Pankrác

Předškoláči v sokolovně

■ Když začal podzim, přišla s ním i menší možnost pohybového vyžití dětí venku. Proto jsme využili možnost jít si zacvičit do velké tělocvičny v sokolovně v Lounech. Děti z Mateřské školy Šafaříkova si v batůžku donesly sportovní oblečení a obutí a natěšené se vydaly za sportováním. Po úvodním zahřátí a rozcvičce se děti zapojily do cvičení s nejrůznějšími náčiním a na náradí. Pro některé děti to byla první zkušenost s velkou trampolínou, žebřinami, bednou, kladinou a kruhy. „Škoda, že jsme tu nemohly být déle“, ozývalo se při odchodu do šatny. Tak třeba někdy příště zase se školkou, a nebo s rodiči při pravidelném cvičení rodičů a dětí či předškoláků v sokolovně v Lounech.

Školka Šafaříkova v pohybovém projektu

Protože jedním z priorit Mateřské školy Šafaříkova v Lounech je podporovat děti ve zdravém životním stylu, ke kterému neodmyslitelně patří pohyb, zapojila se do projektu pro předškolní děti „Svět nekončí za vratky – cvičíme se zvířátky“, který vypracoval ústřední cvičitelský sbor RD PD a odbor všestrannosti ČOS. Je to soubor pohybových, rozumových a smyslových úkolů. Celým projektem děti motivuje a provází sokolík Pepík, který cestuje mašinkou po pěti světadílech, kde na ně čekají další kamarádi (zvířátka), která jim pomáhají plnit úkoly v oblasti rozvíjení poznání, atletiky, gymnastiky, dovedností s míčem a netradičních disciplín. Za každý z padesáti úkolů si po jeho splnění mohou děti vlepít do svého sešítku samolepku a vybarvit si příslušnou omalovánku. Projekt je naplánovaný na celý školní rok a záleží na paní učitelce v mateřské škole či cvičitelce v Sokole, jak jednotlivé činnosti naplánuje vzhledem ke skupině dětí.

-Zr-

Předvánoční setkání cvičitelů ČOS posedmé

■ Komise zdravotní tělesné výchovy odboru všestrannosti uspořádala v sobotu 5. prosince 2015 již sedmé „Předvánoční setkání cvičitelů ČOS“. Dnes již tradiční akce v adventním čase se zúčastnilo přes 70 cvičitelek a cvičitelů.

Pestrý půldenní program se zimní a vánoční tematikou byl tentokrát sestaven dle mota „Kdo si hraje, nezlobí“. Na program se také podílely členky ústředního cvičitelského sboru rodičů a dětí a předškolních dětí.

Ve vánočně vyzdobené velké tělocvičně Tyršova domu nechyběl velký vánoční strom a betlém. Účastníci setkání si zacvičili na vánoční hudbu, naučili se několik diskotekových tanců. V rytmických hrátkách použili vařečky, zvonky i pet láhve. Úkoly v kruhovém tréninku byly inspirovány pohádkou Sněhurka a sedm trpaslíků. Pletly se „vánočky“ a „v dílně pro šikovné ruce“ si každý mohl vyrobit vánoční

ozdoby do svých domácností. Součástí programu byla také burza metodických materiálů. Program vyvrcholil návštěvou dvou Mikulášů, tří andělů a čerta. Každý účastník obdržel drobný dárek, pamětní list a „Vánoční noviny“ s historií a tradicemi vánočních svátků. Setkání zakončilo společné zpívání vánočních koled. Rozcházeli jsme se ve sváteční náladě s přáním klidného prožití vánočních svátků a úspěšného prožití roku 2016.

Foto také na www.facebook.com/Sportovni_vsestrannost

Jarek Kučera, místonáčelník ČOS

TeamGym malá oblast Praha

■ Ve dnech 21. 11. a 22. 11. 2015 se uskutečnili v oblasti Praha závody v Malém TeamGymu a TeamGymu Junior. Sobotního závodu MTG ve Vršovcích se zúčastnilo ve čtyřech kategoriích 32 družstev. Nejvíce bylo těch nejmenších závodníků. V kategorii 0 a I jsme vyhláškali i mix. V kategorii I letos bylo i jedno klučičí družstvo.

Nedělní závod pokračoval ve Vinohradské sokolovně, tentokrát v TeamGymu Junior. Dvaadvacet družstev závodilo podle nových pravidel.

Všechna sokolská družstva se znovu setkala v prosinci (po uzávěrce tohoto vydání) na Velké oblasti.

Kompletní výsledkovou listinu naleznete na www.sokol.eu.

Dana Fischerová, garant akce

Vlčí hory – víkend s legendou

Setkáním pod Vlčími horami u Humpolce pokračoval v září mezisletový projekt Sokol v lese.

*Už mnohokrát se vyměnila voda
v Champlainově jezeře od dob,
kdy tu Angličané a Francouzi
bojovali o půdu,
která po právu náležela Indiánům.*

*Už mnohokrát smyl kanadský déšť
stopy anglické, francouzské,
ale hlavně indiánské krve; lidské
krve, která byla hříšně prolita
ve špinavých bojích o moc
a bohatství v cizí zemi.*

*Už mnoho jehličí přikrylo hrob
kapitána Foxe –
– muže čestného, statečného
a vzdělaného, jenž byl donucen
zúčastnit se těchto hnusných
dobyvačských válek
a jenž v nich nakonec také našel
svou smrt.*

*A vidíte – svět se nezastavil
nad těmi hrůzami
a rudé slunce vychází každého dne
nad vrcholky Adirondackého pohoří
stejně jako před tisíci lety.
Protože lidský život je jen epizoda.
I život takového člověka,
jakým byl kapitán Fox.*

... tento text z 15 ústřížků – tzv. Rozstříhanou zprávu – skládaly čtyři družiny jako úvod do děje etapové hry, která byla páteří programu celého víkendu. Úseky, kterých bylo celkem šest, čerpaly své náměty ze skutečných historických událostí 18. století v Americe a provázely hlavního hrdinu od dětství (Henryho první výzvědy – 1712) až do smrti (Pohřeb kapitána Foxe – 1769).

Do setkání pod Vlčími horami u Humpolce (11.–13. 9. 2015) se toho však vešlo ještě mnohem víc.

Třeba Modrá stuha – trojí koupání ve třech různých přírodních vodách – začala už v pátek kolem půlnoci, po seznamovacím ohni a noční hře Maják, a to v Hejnickém potoce hned u naší loučky. V dalších dnech pak otužilcům posloužily dva rybníky v okolí.

Výprava na Soví hať v sobotu odpoledne přinesla kromě památných lip, koupání a dalekých výhledů do malebné krajiny také hříčku Kimovka, přírodní hádanku Fernando a Esmeralda a zdařilý úsek Dobývání pevnosti – 1758. Nejprve družiny dokázaly za pouhou půl hodinu postavit až překvapivě důmyslné tvrze, které pak postupně čelily útoku zbývajících družin. Bojovalo se šiškami a rozhodoval čas přežití posledního živého v pevnosti. Bohatý den se nachýlil k večeru, kdy se všichni sešli u slavnostního ohně. Ten byl zahájen po indiánsku – jilmovou větvičkou – a měl příjemnou zvukovou kulisu: šumění potoka.

Nedělní dopoledne patřilo poslednímu úseku Kapitána Foxe a softbalovému zápasu. Krátce po poledni přišlo na řadu společné foto, Modré stuhy, pamětní listy a závěrečné loučení.

Druhý ročník projektu Sokol v lese se vydařil znamenitě. Setkaly se tábornické skupiny z Ostravy – Nové Bělé, z Tišnova a z Prahy-Libně, celkem 33 účastníků. Vařili na jednom ohništi a prožili spolu krásný víkend plný inspirativního programu. Zdar necht' provází i další akce tohoto projektu!

Zdeněk Lauschmann, vedoucí komise pobytu v přírodě OV ČOS

Sokolské horolezení, tentokrát na Štramberku

Pohyb ve skalnatém terénu je okouzlující. Šikovnost, s jakou lze překonávat překážky v terénu, láká k vyzkoušení, k tréninku, k rozvoji fyzických i psychických dovedností. Jde o překonávání povětrnostních podmínek, strachu z výšek, zdokonalování pohybu v prostoru, zlepšování rovnováhy a koncentrace. Síla, fyzická kondice a pohyblivost jsou výhodou, nejsou však zárukou úspěchu. Důležitá je zkušenost, přirozené vlohy, vytrvalost, vůle a znalost. Cesty mají různou obtížnost, proto může zkusit lézt téměř kdokoli.

Lezení je vertikální tanec a nadšenci, kterým tento druh pohybu učaroval, jej provozují v různých prostředích a různým způsobem.

Velice populární se stává lezení na umělých stěnách. V řadě tělocvičen a sokoloven tak vznikly prostory s „chyty“ a s jištěním nebo jen žíněnkami, podle toho, zda jde o stěny nebo „boldry“. Obojí umožňují přípravu na lezení na skalách nebo i přípravu na závody v lezení na umělých stěnách, nebo prostě jen prověrku vlastních schopností.

Loží se zpravidla ve dvou. Tedy nejméně ve dvou. A to je fajn. Vznikají tak přátelství na život, a to doslova, neboť ten, kdo jistí, musí být důvěryhodný. Rozlišujeme různé formy a způsoby lezení:

Tradiční – lezení se zakládáním a rušením jištění, kdy je dovoleno použít jištění k zachycení nebo stupu.

Sportovní – využívají se (zbudované) pevné jistící body, zřejmě jde o tzv. ferraty.

Technické – s využitím např. přitahování na laně.

Volné – s využitím pouze přirozených chytů a stupů. Lano se používá pouze k zajištění proti pádu a ke slanění.

Volné sólové lezení – bez jištění, přirozené stupy a chyty.

Bouldering – lezení spíše v menších výškách bez jištění lanem, často pouze s dopadovou žíněnkou, pouze přirozené chyty a stupy.

Lezení velkých stěn – několikadenní, s bivakováním.

Preferované lezení pod pojmem „lezení“

je obvykle lezení za použití pouze přirozených chytů a stupů.

Lezecké cesty jsou různých obtížností a existuje několik stupnic. Nejčastěji je pro volné lezení na skalách a na umělých stěnách používána stupnice UIAA a Francouzská stupnice. Na těchto stupnicích už od označení IV, případně 4a, jde o obtížné lezení vyžadující lezeckou zkušenost.

Organizací, která sdružuje lezce v ČR, je Český horolezecký svaz (ČHS), který je členem mezinárodní federace UIAA. ČHS má své kluby a jejich členové se starají o trénink nováčků i o skalní terény ve své oblasti.

UIAA mimo jiné udává standardy a normy pro horolezecké vybavení – lana, úvazky, přilby, způsob navazování, zbudování jištění, způsob jištění, jistící pomůcky.

V ČR máme mnoho skalních oblastí s kvalitními cestami. Skály, na nichž se leze, jsou pískovce, žuly, vápna, slepence a podle oblasti se liší i kvalitou materiálu.

Lezecké oblasti jsou popsány v lezeckých průvodcích, které jsou k dostání v knihkupectvích, ve specializovaných sportovních prodejnách, nebo jsou dostupné na internetu.

Klasické lezecké cesty v přírodě jsou na vrcholu opatřeny vrcholovou knihou, do níž mohou zapsat své dojmy z cesty vzhůru šťastlivci, kterým se podaří dosáhnout vrcholu.

Alice Eimová

Memoriál Jana Gajdoše

■ Již 24. ročník Memoriálu Jana Gajdoše ve sportovní gymnastice žákyň a žáků se uskutečnil 21.–22. listopadu v Brně. Závod je zařazen v kalendáři UEG. Organizaci, tak jako vždy, zajišťoval oddíl sportovní gymnastiky Sokola Brno I ve spolupráci s Českou obcí sokolskou, magistrátem statutárního města Brna, Klubem českých olympioniků a drobnými sponzory.

Závod děvčat se konal v sobotu od 10.00 hod. V závodě startovalo 49 závodnic ve 12 kompletních družstvech. Vedle dvou družstev domácího Sokola Brno I, dalších dvou družstev ČOS – Sokola Kampa a Sokol Moravská Ostrava I – a dalších dvou družstev z ČR (Bohemians Praha A, B) se představilo šest družstev z evropských států – z Litvy, Polska, Rakouska (2 družstva), Slovenska a Švédska.

Vzhledem k trvání závodu dívek odstartoval proti plánu závod chlapců proti plánu o 30 minut později, v 15.30 hodin, za účasti 41 závodníka v 10 družstvech a jednoho jednotlivce (Slovensko) z dalších šesti zemí – Holandska, Litvy, Maďarska, Rakouska, Slovinska, Švédska (2x) – a tři družstev gymnastů České republiky, ČOS byla samostatně reprezentovaná oddíly Sokola Brno I, Sokola Praha Vršovice, Sokola Zlín, a tentokrát, bohužel, bez družstva reprezentujícího ČUS (ČGF).

V neděli pokračoval závod finálovou soutěží. Ta byla organizována jako soutěž dvojic po vzoru Sokol GP. Dvojice byly losovány z 12 nejlepších závodníků a závodnic, maximálně však dva z jednoho družstva. Závod měl tři kola. V prvním kole startoval každý z dvojice na dvou sportovci vybraných náradích. Do druhého kola postoupilo osm nejlepších párů a do třetího – finále čtyři nejlepší páry. Zde každý z dvojice cvičil již jen na jednom náradí, na kterém dosud nestartoval.

Výbornou výkonnost prokázalo v soutěži dívek pouze tříčlenné družstvo Švédok, které zvítězilo před domácími sokolkami, dokazujícími vždy velmi dobrou práci svých trenérů, a družstvem ze Sokola Kampa. Za dvěma Švédkami obsadila třetí místo domácí J. Hnilicová a do 12 nejlepších se ještě vešly další čtyři sokolky (1x Sokol Moravská Ostrava I, Sokol Brno I a 2x Sokol Kampa).

V závodě chlapců dominovali skvělí Maďaři. Ve vyrovnané bitvě dalších týmů vybojovali 2. místo gymnasté Litvy před výběrem Rakouska a domácím Sokolem Brno I. V jednotlivcích se vklínil mezi dva Maďary na stříbrnou příčku domácí Vojtěch Šácha, do desítky se ještě vešel 9. David Žitný (Sokol Brno I).

V nedělním finálovém závodě vylosovaných dvojic se české jméno objevilo v případě kluků na 6. místě – P. Marek (Sokol Brno I), v případě dívek na 3. místě – N. Riantová (Sokol Kampa) celkového pořadí. Závod proběhl ve velmi příjemné sportovní atmosféře.

Petr Syrový, předseda OS ČOS

Sokol Grand Prix Brno 2015

■ Týden poté, co se uskutečnil Memoriál Jana Gajdoše, se konala další významná gymnastická soutěž – 19. ročník Sokol Grand Prix Brno 2015, jehož tradičním pořadatelem byl oddíl sportovní gymnastiky T. J. Sokol Brno I. Na startu letošního ročníku stálo dvaadvacet závodníků a závodnic ze sedmi zemí.

Loňské vítězství přijel obhajovat ukrajinský závodník Maksym Semjankiv, ovšem tentokrát s novou partnerkou. Příjemným překvapením byla účast dalšího vítěze GP z roku 2009, německého závodníka Leibricha, jehož tehdejší partnerka Hindermann přijela v roli trenérky.

Nevšední zájem tisku o start Davida Jessena, našeho úspěšného účastníka na mistrovství světa v Glasgowě, přilákal do hlediště nečekané množství diváků. Přítomnost televizních kamer dávala tušit nadcházející dramatické okamžiky.

Zahájení soutěže se ujala náměstkyně primátora Klára Liptáková. Grand Prix je totiž nejen významnou akcí předsednictva odboru sportu ČOS, ale i významnou akcí statutárního města Brna. V kvalifikaci se utkalo jedenáct smíšených párů o osm semifinálních míst. Každý z páru zacvičil po dvou nářadích. Součet získaných bodů ur-

čil pořadí párů. Skvělými výkony se prezentovala maďarská dvojice Dorina Bóczögö a Levente Vagner, která kvalifikaci s přehledem vyhrála se součtem 54,350 b. Hned za tímto párem se umístila výborně cvičící německá dvojice Antonia Alicke a Helge Leibrich. Publikum s potěšením kvitovalo umístění třetí dvojice, cvičící pod hlavičkou ČOS, ve složení Veronika Cenková a David Jessen.

Záhy se ukázalo, že ne všechny páry vytáhly své trumfy již v kvalifikaci. I zkušená ukrajinská dvojice Fedorovová – Semjankiv se proto umístila na šestém místě a rakouský pár Mader – Kopeinik na místě sedmém. V semifinále začínaly všechny páry od nuly. Každý z účastníků zacvičil po jednom nářadí, které však nemohl opakovat z kvalifikace.

Suverénním vítězem semifinále se opět stala maďarská dvojice Bóczögö – Vagner před německým párem Alicke – Leibrich. Rakouská dvojice Mader – Kopeinik obsadila díky zvolené taktice třetí příčku. Poslední postupovou pozici překvapivě vybojovala po velmi dobrém výkonu dvojice Drápalová – Solovjev.

Pořadí finálních cvičení určil hod kostkou. Publikum zcela uchvátila Dorina Bóczögö svými prostrnými proloženými

čtyřmi dvojnými salty a spolu se svým partnerem Levente Vagnerem zaslouženě zvítězila se ziskem 27,90 b. Stříbrnou příčku obsadila vlezkušným výkonem rakouská dvojice Mader – Kopeinik 26,60 b. Bronzová příčka patřila německé dvojici Alicke – Leibrich 25,60 b. Na čtvrté pozici se umístil pár Drápalová – Solovjev 24,00 b.

Stanislav Vyzina, ředitel závodu

Sokolští rokenrolisté na mistrovstvích světa

Sokolští rokenrolisté pravidelně reprezentují Českou republiku na světových a evropských mistrovstvích. Bylo tomu tak i letos v listopadu, kdy se nejdříve 14. 11. konalo ve Francii mistrovství světa juniorů a žáků a o týden později ve švýcarské Ženevě mistrovství světa kategorie A.

Dříve, než budeme hovořit o samotných soutěžích a výsledcích sokolských reprezentantů, zastavme se u nové situace, s níž musí v současné vyhrocené mezinárodní situaci sportovci bohužel také počítat – při cestách do zahraničí na různé mezinárodní soutěže se mohou dostat i do mimořádných situací vyvolaných mezinárodním terorismem. Částečně se do ní dostali i mladí rokenrolisté, kteří jeli na mistrovství do Francie. O tom, co vše prožívali, jsme si povídali se Štěpánkou Slámovou ze Sokola Pražského, trenérkou akrobatického rokenrolu, která se svými svěřenci do Francie jela.

„Do Francie jsme odjžděli v pátek 13. listopadu, tedy v den, kdy v Paříži došlo k teroristickým útokům,“ vzpomíná Štěpánka Slámová. „To jsme samozřejmě nemohli vědět a cesta také ubíhala normálně. Ještě po cestě jsme uvažovali, zda neodbočíme z cesty a nezajedeme se podívat do Paříže. Nakonec jsme ale jeli přímo do místa konání mistrovství, do městečka Bourg en Bresse, které leží v jižní části Francie, u Lyonu. O atentátech v Paříži a vyhlášení výjimečného stavu jsme se dověděli až v hotelu.“

Jak se tato mimořádná situace odrazila na konání mistrovství? „Do haly, kde se mistrovství konalo, jsme odjeli společně s Rusy ubytovanými ve stejném hotelu jako my za přísných bezpečnostních opatření. I přes to, že byl vyhlášen výjimečný stav, se

mistrovství konalo. To vloni v prosinci, kdy jsme měli závodit v Istanbulu, byly závody zcela zrušeny kvůli teroristickým útokům v tomto městě. V Bourg en Bresse panovala přísná bezpečnostní opatření – prohlídky při vstupu do haly, bez akreditace se nikdo do vyhrazených prostor nedostal. Samotné mistrovství pak začalo minutou ticha,“ říká Štěpánka Slámová.

Projevila se vypjatá situace na atmosféře mistrovství a na psychice závodníků, na nervozitě či soustředění? „Atmosféra byla dost emotivní,“ říká Štěpánka Slámová. „Ale sportovci jsou zvyklí se soustředit na výkon, a tak na jejich vystoupení se neobvyklá atmosféra neprojevila. Změnu jsme ale zaznamenali po cestě zpět, například když nás na hranicích mezi Francií a Německem stavěla policejní kontrola. Asi k tomu přispěla i tmavá skla našeho transitu.“

A jak tedy samotné mistrovství probíhalo? V početné české výpravě byly zastoupeny kluby Sokol Pražský, TASK Silueta Praha, Elvis Jihlava a KP Praha. V kategorii Junior tancovalo 39 párů z 12 zemí. Mezi 24 nejlepších juniorů se prosadil pouze Lukáš Sláma a Anna Fořtová, členové T. J. Sokol Pražský, kteří svým výkonem dosáhli na celkové 18. místo. Ostatní junioři se bohužel neprobojovali do čtvrtfinále a jejich účast se zastavila v opravném kole.

V kategorii Žáci se podařilo probojovat do čtvrtfinále také jen jednomu českému páru. Matěj Lukeš a Veroni-

ka Šemberová z TASK Silueta Praha vybojovali 24. místo. Ze 44 žáků ze 13 zemí skončil Richard Zadák a Iveta Smoleňáková, členové T. J. Sokol Pražský, na 28. místě a Marek Špejtek a Eliška Musilová na 36. příčce.

O týden později vyvrcholila sezóna kategorie A ve švýcarské Ženevě, kde se konala poslední a nejprestižnější soutěž ze série mistrovství světa. Výsledky dokázaly, že český rock and roll patří jednoznačně do světové špičky.

O mistrovský titul se utkalo celkem 33 párů ze 13 zemí. Před branami čtvrtfinále skončili zástupci z klubu TASK Silueta Praha. Na 25. místě Tomáš Prediger a Marie Dvořáková a hned za nimi, na 26. místě skončila druhá dvojice Jiří Jakubec a Nikola Zunová. Českou vlajku nakonec vyzdvihli nejvýše Lukáš Fůrst a Alžběta Slámová z T. J. Sokol Kampa Praha, kteří se po krátké přestávce vrátili na taneční parket, chtěli navázat na svůj úspěch z loňského mistrovství Evropy, kde získali stříbro. Aby se vyrovnali velké konkurenci, Lukáš a Bětka spolu se svými trenéry zvýšili po World Masters v Moskvě obtížnost akrobacie a zařadili se po bok těch nejlepších světových párů. Díky tomu se probojovali až do finále celé soutěže mezi šest nejlepších párů. Bohužel po chybě v posledním prvku akrobatické sestavy skončili na 5. místě. Patří jim však velká gratulace, konkurence byla letos opravdu skvěle připravena! Mistry světa se stal švýcarský pár Richard Cerutti a Amélie Galvez.

–šs–

Velká cena Sokola – Žižkovský pohár 2015

třen exhibičním vystoupením českých a současně i světových legend akrobatického rokenrolu. Smyslem tohoto vystoupení bylo prezentovat a připomenout úspěchy, které v nedlouhé, ale velmi úspěšné historii akrobatického rokenrolu, dokázali české taneční páry dosáhnout. Mělo za cíl motivovat a podpořit mladé tanečnický a tanečnice v jejich dalším úsilí.

Soutěž probíhala plynule v souladu s časovým harmonogramem. Zahájení byla v 11 hodin a začala úvodními koly kategorie tanečních párů dětí, žáků, juniorů a kategorie Malé dívčí formace junior.

V první části soutěže mohli diváci zhlédnout finálová vystoupení celkem ve třech kategoriích.

V kategorii děti zvítězil pár David Hrdlička a Dianka Pohlmüllerová z Bratislavy. V ka-

tegorii Dívčí formace děti získala zlatou medaili formace s názvem Queen z Taneční školy Twist Říčany. V kategorii Malé dívčí formace junior zvítězila v poměrně veliké konkurenci jedenácti formací formace Rakéták z Maďarska. Druhá část soutěže byla zahájena v 17 hodin slavnostním nástupem všech finalistů. Na úvod podvečerní části se představily finálové páry kategorie Žáci, ve které zvítězil taneční pár Matěj Lukeš a Veronika Šemberová z oddílu TASK Silueta Praha. V juniorské párové kategorii a v kategorii B měli velmi kvalitní zastoupení i sokolové. V párové kategorii Junior potvrdil roli favorita a zvítězil taneční pár Lukáš Sláma a Anna Fořtová ze Sokola Pražského.

V kategorii B získal zlatou medaili mladý perspektivní pár Jakub Chvátal a Kateřina Rohanová ze Sokola Kampa Praha.

Další finálovou kategorií byly Malé dívčí formace senior, kde se na první příčku prosadila formace s názvem Cheers z oddílu TASK Silueta Praha.

Před tanečními sestavami kategorií B a A byl připraven i velmi zajímavý doprovodný program. Soutěž obohatila svým pěveckým vystoupením Barbora Skočdoplová, bývalá rokenrolová tanečnice Sokola Kampa Praha, která v současnosti účinkuje v muzikálech Mama mia, Carmen a Jesus Christ Superstar a je členkou divadla a hereckého souboru Studia Ypsilon. Po tanečních sestavách se konalo pouze dvoučlenné finále Dívčích formací junior, ve které se na první příčku prosadila formace Mystique z TASK Silueta Praha.

V doprovodném programu byly představeny legendární páry akrobatického rokenrolu. Bylo pozváno osm párů, které se zapsaly do historie akrobatického rokenrolu. Mezi nimi nechyběl samozřejmě Roman Kolb se svými partnerkami Michaelou Večeřovou a Kateřinou Kolbovou, se kterými získal celkem pět titulů mistra světa, dále Zuzka a Petr Kordáčovi, mistři Evropy, a v neposlední řadě pozvání přijal i pár, který byl u zrodu akrobatického rokenrolu v Čechách, Vasil a Jana Gjurovovi, několikanásobní mistři ČR a finalisté MS. Páry přichystaly překvapení ve formě tanečního vystoupení, které diváci ocenili potleskem ve stoje.

Před akrobatickými sestavami kategorie A panovala bouřlivá atmosféra. Ve finále kategorie A se představily celkem čtyři páry, mezi nimiž chyběl vynikající sokolský pár Lukáš Fůrst a Alžběta Slámová, pátý pár mistrovství světa 2015 v Ženevě z předchozího týdne. Pro náročný podzimní program se rozhodli nakonec tuto soutěž vynechat.

V nejvyšší kategorii A se tentokrát prosadily páry z tanečního klubu TASK Silueta Praha – Tomáš Prediger a Marie Dvořáková, kteří se umístili na 1. místě, a bronzoví Jiří Jakubec Nikola Zunoová. Třetí příčku získal Josef Michalička a Radka Hlaváčková z KOLB Dance VSK FTVS Praha.

Děkujeme všem organizátorům a partnerům soutěže, kteří se podíleli na realizaci soutěže.

Markéta Sacharová, Sokol Kampa

Karatistický šampionát a přebor ČOS

■ Poslední listopadovou sobotu se konal přebor ČOS 2015 a otevřené mistrovství ČR MSKA-CZ (Moderní sportovní karate Česká republika). Tradičně tento turnaj hostila již pátým rokem pražská T. J. Sokol I. Smíchov.

V sobotu se zde sjeli karatisté z celé republiky. Po úvodním společném rozsvícení se začalo zápasit ve formách (sestava karate cviků s imaginárním soupeřem). Nejprve nastupovaly nejvyšší pasy a postupně se došlo k těm nejnižším. Bylo vidět mnoho pěkných forem plných nasazení, ale vyhrát mohl jen ten nejlepší. Po formách následovaly sportovní boje (těžší forma karate zápasu) zelených, modrých, hnědých a černých pasů mužů i žen. Boje byly pěkně, takticky provedené a mnohdy se při nich při-

hlížejícím karatistům tajil dech. Je pozoruhodné, jaké výkony jsou chovanci MSKA schopni podat. Řekl bych, že mnozí karatisté překvapili svým výkonem nejen své trenéry, ale i sami sebe. Po sportovních bojích přišly sparingové boje (lehčí forma karate zápasu – řízené zápasy) žlutých a oranžových pasů. Na závěr turnaje proběhlo vyhlášení vítězů jednotlivých kategorií, TOP-TEN za celý rok 2015 a předání diplomů, medailí a pohárů vítězům. Nutno podotknout, že konkurence byla opravdu obrovská a čeští karatisté MSKA jsou na velmi dobré úrovni. Díky tomu nedošlo během turnaje k žádnému závažnějšímu poranění, které by si vyžádalo neprodleně odbornou lékařskou pomoc.

V průběhu turnaje předvedl mistr Miloslav Motl, III. Dan, exhibiční vystoupení, při němž demonstroval účinnost karate technik v přerážení hořících ytongových desek.

Pražský oddíl z T. J. Sokola I. Smíchov zde v zápasech reprezentovali Martina

Neudertová, 3. kyu, a Karel Neudert, 5. kyu. Miloslav Motl, III. Dan, Pavla Falťová, II. Dan, Lucia Motlová, II. Dan, a Otta Bartůněk, 1. kyu, reprezentovali T. J. Sokol I. Smíchov jako pořadatelé a soudci.

Úspěchy smíchovských karatistů: 2. místo – Martina Neudertová v kategoriích „Ženy absolutní“, 3. místo – Martina Neudertová v kategoriích „Quarta Set“.

Miloslav Motl, patron oddílu MSK Praha Sokol I. Smíchov

Pardubičtí karatisté jednoznačně nejlepší

■ Listopadovým mistrovstvím ČR v moderním sportovním karate, které bylo zároveň přeborem ČOS, konaném v Sokole I. Smíchov, se i uzavřela celá závodní sezóna pro tento rok. Ta byla velice úspěšná pro karatisty z oddílu MSKA Sokola Pardubice. S absolutním přehledem a bodovým hodnocením pardubičtí karatisté doslova přejeli ostatní kluby, čímž nejen vyhráli celé mistrovství, ale ukázali také, proč se celý rok držely

Pardubice na předních pozicích Ligy MSKA-CZ a celou ji vyhrály s celkovým součtem 198 bodů a celkově se staly mistry České republiky a přeborníkem ČOS.

Umístění pardubických karatistů ve formách: Jiří Novák F2° (Secunda) 1. místo, Ondřej Vachek F°3 (Tertia set) 1. místo, Jiří Michek F°3 (Tertia set) 2. místo, Dalibor Mrňávek F°4 (Quarta set) 1. místo, Adam Knajbl F°6 (Dan set) 3. místo.

Umístění pardubických karatistů ve sparingu a bojích: Andrea Šiposová FY (ženy žluté) 3. místo, Martin Goláň MY+MO (muži žlutí + oranž.) 2. místo, Tomáš Kříčenský MY (muži žlutí) 4. místo, David Puchoň MY (muži žlutí) 3. místo, Martin Goláň MO (muži oranžoví) 2. místo, Jiří Novák MO (muži oranžoví) 1. místo, Ondřej Vachek MB+MG (muži modří + zelení) 4. místo, Dalibor Mrňávek MB+MG (muži modří + zelení) 1. místo, Adam Knajbl MA (muži absolutní) 1. místo

Nohejbalová „Poslední smeč“

■ Nohejbalový oddíl Sokola I Prostějov pořádá v neděli 22. listopadu velmi prestižní mládežnický turnaj v nohejbalu trojic – „Poslední smeč“ dorostu. Turnaj byl pořádán jako významná soutěž odboru sportu ČOS a současně byl závažným bodovaným turnajem v rámci Poháru Českého nohejbalového svazu dorostenecké kategorie. Přeboru se zúčastnilo nejlepších osm trojic Poháru nohejbalového svazu, jejichž soubor měly rozhodnout o celkovém pořadí a vítězi letošního ročníku této mládežnické dlouhodobé soutěže. Je potěšitelné, že mezi nohejbalovou elitou dorostu se neztratily ani sokolské celky Sokola I Prostějov, Sokola SDS Exmost Modřice a Sokola Zbečnick, které bojovaly o nejpřednější pozice. Systém turnaje byl dán rozpisem a schválením STK svazu, hrálo se ve dvou skupinách

a po skončení bojů v nich se hrálo již vyřazovacím způsobem play-off až do konečného pořadí na prvních čtyřech místech. Mezi nejlepší čtyři týmy se probíjaly trojice Sokola I Prostějov, Climaxu Vsetín, Sokola Zbečnick a Dynama Českých Budějovic. V boji o postup do finále porazil výborně hrající tým letošního vítěze dorostenecké extraligy Sokola I Prostějov mladý a ambiciózní celek Dynamo Českých Budějovic a v dalším klání si postup vybojovalo družstvo Climaxu Vsetín, které porazilo Sokol Zbečnick. V boji o 3. místo a bronzovou medaili vyhrál bojovný a kvalitní tým Sokola Zbečnick nad Dynamem České Budějovice. Finále mezi Sokolem I Prostějov a Climaxem Vsetín mělo od začátku až do konce vynikající úroveň a bylo jedním z nejdramatičtějších utkání historie tohoto

turnaje. Prostějov vyhrál nejtěsnějším poměrem první set, Vsetínu patřil druhý set a o vítězi tak rozhodoval zkrácený rozhodující set. V něm byl šťastnějším Climax Vsetín, který vyhrál 10:9 a získal cennou trofej. Přebor byl svou úrovní, vystupováním hráčů a výbornou organizací skutečně významnou sportovní událostí ČOS tohoto roku. Je příjemným potěšením, že zúčastněné sokolské týmy patřily mezi nejlepší nejen v tomto turnaji, ale v celém Poháru nohejbalového svazu a v celé letošní sezoně. Vždyť prvenství v Poháru nohejbalového svazu si odnesl po právu tým sokolů z Prostějova, který letos vyhrál i dorosteneckou extraligu, kde ve finále porazil před dvěma měsíci další sokolský tým Sokola SDS Exmost Modřice.

Richard Beneš

Halové turnaje o přeborníky ČOS

■ Tělocvičná jednota Sokol Dolní Beřkovice organizovala v listopadu dva halové turnaje ve fotbale o přeborníka ČOS. První turnaj byl starších přípravků, druhý dorostu. V obou případech se jednalo již o 3. ročník. **Turnaje starších přípravků** se zúčastnilo devět oddílů, a to ze sokolských jednot Cítov, Karlštejn, Dolní Beřkovice, Košťany, Dobřív, Obříství, Horní Počaply, Novosedlice a SK Roudnice nad Labem. Turnaj zahájil starosta T. J. Sokol Dolní Beřkovice a člen komise fotbalu odboru sportu ČOS bratr Emil Vašíček. Hrálo se 2x 12 minut.

Herní disciplína byla velmi vysoká a rovněž byla na každém družstvu a hráči vidět snaha o nejlepší výsledky. Vysoce můžeme hodnotit kombinační úroveň turnaje a rychlost, která byla zjevná u některých družstev, která se turnaje v minulosti již zúčastnila. Především jde o oddíl Sokola Cítov, který se výrazně zlepšil po všech herních stránkách. Velmi pozitivně hodnotíme také řízení utkání rozhodčím Jiřím Princem, který velmi důsledně a přesně rozhodoval, a tak se zasloužil, že v průběhu turnaje u starších přípravků nebyl nikdo vyloučen a hráči byli donuceni přesně dodržovat stanovená pravidla pro celý halový turnaj. V průběhu turnaje byly vytvořeny 2 skupiny, z nichž se první dva oddíly utkaly o semifinále a finále. Ostatní hráli mezi sebou o celkové

umístění. Celkové pořadí družstev na turnaji: 1. Sokol Cítov, 2. Sokol Karlštejn, 3. SK Roudnice nad Labem, 4. Sokol Dolní Beřkovice, 5. Sokol Košťany, 6. Sokol Dobřív, 7. Sokol Obříství, 8. Sokol Horní Počaply, 9. Sokol Novosedlice. Nejlepším střelcem turnaje byl vyhodnocen Jindřich Bílek ze Sokol Dobřív s 12 góly. Nejlepším brankářem byla vyhodnocena Natálie Měchýřová ze Sokola Košťany.

Na turnaj dorostu bylo přihlášeno sedm mužstev a zúčastnilo se jej pět – Sokol Košťany, Sokol Cítov, Sokol Dolní Beřkovice, Sokol Bechlín a Nelažozes. Jednotlivá družstva předvedla velmi dobrou kombinační hru, předvedla také dostačující rychlost a snahu dosáhnout u každého hráče těch nejlepších výsledků. Umístění družstev bylo následující: 1. Sokol Košťany, 2. Sokol Cítov, 3. Nelažozes, 4. Sokol Dolní Beřkovice, 5. Sokol Bechlín. Nejlepším střelcem a brankářem byli hráči ze Sokola Košťany. Na závěr obou turnajů byly předány všem týmům diplomy a věcné ceny.

Emil Vašíček

Sokolský prapor je nositelem hodnot, které přetrvávají staletí

■ Každá sokolská jednota si zaslouží symbol, kterým může dát na oddiv okolnímu světu statečnost a odvahu svých členů. Tradičním symbolem těchto hodnot jsou sokolské prapory, které jsou tichými svědky mnoha významných událostí, mnohdy i historického přesahu. Myšlenka sounáležitosti, svobody a volnosti je symbolicky vetkána do sametu a hedvábí a promlouvá k nám napříč generacemi. Odborníci na výrobu slavnostních vyšívacích symbolů z firmy Alerion vyrábí a renovují prapory dle staletí prověřených postupů a letos slaví 15leté výročí. Začátky podnikání nebyly ale úplně jednoduché, protože tradice klasické ruční vyšívky byla v té době v podstatě již zaniklým řemeslem, které v dřívějších dobách ovládaly pouze řádové sestry ze středověkých klášterů. Díky nim se unikátní řemeslo zachovalo do dnešních dní prostřednictvím několika učnic, kterým sestry stihly předat svůj um během sedmdesátých a osmdesátých let. Vždy si vybraly nejnadanější žáčky z ročníku a veškeré řemeslné postupy je učily – od složitějšího ručního kreslení šablon až přes náročné vypichování motivů na samet a jemné ruční vyšívání.

„Ze začátku jsme proto museli vyšíváčky, které ještě toto řemeslo ovládaly, vyhledat a hlavně je přesvědčit, aby odešly ze svých současných za-

městnání a vrátili se ke svému poslání. I díky tomu můžeme dnes vyrábět prapory dle staletí prověřených postupů. Díky preciznímu ušití na ně poskytujeme záruku 20 let, přičemž životnost praporu odhadujeme až 200 let,“ vysvětluje majitel firmy Alerion Tomáš Pokorný.

Velice náročná ruční práce zabere stovky hodin času, používají se přitom pouze ušlechtilé a hodnotné dekorativní materiály jako jsou satény a výběrové samety. Vyšíváčka musí nejprve přenést šablonu či motiv na podklad praporu, který překresluje tradiční ruční metodou vypichováním a barvením tzv. inkoustem rotterdamských jeptišek. Následně při výrobě praporu spotřebuje několik kilometrů kvalitního japonského hedvábí a samotná vyšívka tak může čítat až několik miliónů stehů.

V dílnách Alerionu nenajdete žádné vyšívací automaty, jejichž použití by velká plocha vyšívky a preciznost detailů práce ani neumožňovala. V tom spočívá tajemství a záruka tradiční umělecko-řemeslné ruční práce, která nemůže být ničím nahrazena. Každý prapor od má v sobě také speciálně střiženou výztuhu, tzv. tělo praporu, která navždy zajistí jeho důstojný a reprezentativní tvar při zavěšení na žerdi, a to při průvodu i ve stoji v interiéru.

Sokol Pankrác pro Oetz

Sokolové se sdružují nejen při celorepublikových sletech. Mimořádnou příležitostí pro setkání jsou i sokolská setkání v rakouském Oetzu, která se každoročně opakují už 42 let. V roce 2013, při příležitosti 40. výročí, nechala sestra Libuše Dutnarová, náčelnice Sokola Pankrác, zhotovit putovní sokolský prapor, aby se tak vzpomínka na zakladatele Sokola ještě více oslavila. Slavnostní vyšívání praporu z dílen Alerionu tak putuje po pořadatelských zemích oetzského setkání.

„Sokolský prapor je věc posvátná a u všech kulturních národů vážená a ctená. Je to znak svobody a volnosti. Po ní prahli naši předchůdci, za ni krváceli naši bratři v legiích.“

(Zprávy Sokola Brno I z roku 1929)

Pokud si na vašem historickém praporu vyžádal svou daň neúprosný zub času, můžete se na odborníky z Alerionu obrátit také. Ti v závislosti na opotřebením materiálu vyberou nejvhodnější postup renovace. Záleží především na stupni poškození vyšívky, degradaci vnitřních výztuh nebo na stupni mechanického poškození. Způsobů, jak léty „zmožený“ prapor zachránit, je přitom několik, od konzervace k restaurování až samotné výroby repliky. „Jelikož je na rok 2018 plánován XVI. všesokolský slet, doporučujeme všem sokolským jednotám a župám, které svůj prapor doposud nevlastní, nechat si ho navrhnout a vyrobit, nejlépe s předstihem vzhledem k vytíženosti našich kapacit. Po další staletí pak bude nositelem hodnot, které osloví nové generace sokolů. Stejně tak by své staré prapory měly ostatní jednoty svěřit do rukou odborníků a nechat je vyčistit či zrenovovat. Prapor jako symbol odhodlání a pospolitosti sokolské jednoty si zaslouží náležitou péči i reprezentativní vzhled při tak významné události,“ uzavírá vyprávění Tomáš Pokorný. ☺

Historická opona je zpět na českobrodském jevišti

■ V rámci „Noci sokoloven“, která v celé republice proběhla 11. září, jsme v T. J. Sokol Český Brod slavnostně pokřtili naši původní historickou sokolskou oponu z roku 1912, kterou se nám podařilo kompletně zrestaurovat a vrátit ji zpět na jeviště, odkud byla před dlouhými desetiletími z ideových důvodů odstraněna.

Po násilném opuštění jeviště ležela opona mimo sokolovnu ve velmi nedůstojných podmínkách. Po obnovení Sokola ji naši členové přemístili do sokolovny zpět s tím, že se třeba jednou oponu podaří opravit a pověsit ji na jeviště zpět. Léta ale běžela... Věci se pomalu daly do pohybu až 1. ledna 2014, kdy se členové výboru sešli v sokolovně symbolicky přivítat Nový rok, a při té příležitosti byla opona po letech rozbalena. Někteří z nás ji na vlastní oči viděli úplně poprvé.

Po jejím rozbalení se potvrdilo to, co jsme už věděli z výpovědí služebně starších členů Sokola, kteří ji před lety do sokolovny vrátili. Opona byla ve stavu, který jednoznačně vylučoval možnost ji znovu vrátit na jeviště zpět. Polámaná, potřhaná, okousaná od myší a s opadávajícími barvami... Alespoň jsme tedy využili možnost důkladně ji zdokumentovat a seznámit se podrobně s jejím stavem. Následným krokem pak bylo získání představy o reálných

nákladech na její opravu. Ze staré sokolské kroniky jsme věděli, že v letech 1911–1912, kdy ji místní lékárník a člen českobrodského Sokola br. Rudolf Rott namaloval, činili náklady na její pořízení pouhých 405 korun (!) tehdejší měny. O cenových relacích z oboru restaurování jsme neměli ani ponětí a ve svých poměrně naivních představách jsme počítali s částkou na obnovu v řádu desetitisíců... Oslovili jsme proto několik odborníků v oboru restaurování, až jsme se postupně propracovali na katedru restaurování AVU. Odborný posudek s vyčíslením nákladů na restaurování opony nám ale vyrazil dech, a na celý rok vzal i veškeré naděje na to, že se opona ještě někdy na jeviště vrátí...

To, co se stalo pak, byla zejména souhra několika opravdu šťastných náhod. Tou první z nich bylo oslovení ze strany Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu ohledně doplnění jejich údajů o provozování divadla v naší sokolovně v rámci projektu „Data-báze amatérského divadla“. Požadavku jsme velmi rádi vyhověli, a v rámci této komunikace jsme dostali tip na Danu Barvovou, zkušenou restaurátorku z Hradce Králové. Paní Barvová se ukázala být druhou šťastnou náhodou a záchrana opony už najednou nevypadala nedosažitelně...

Výsledkem jednání byl návrh smlouvy na restaurování opony, znějící na částku zcela diametrálně odlišnou od té z AVU. A nám okamžitě došlo, že nastala chvíle, na kterou jsme čekali a v kterou jsme už moc nedoufali. A tak na konci června byla naše opona převezena do Hradce Králové, kde na jejím znovuzrození začala Dana Barvová se svojí spolupracovnicí Soňou Hákovou usilovně pracovat. Proces restaurace zabral celé prázdniny a hotová opona se vrátila zpět do Českého Brodu na konci srpna.

Mezitím ale bylo nutno vymyslet a nechat vyrobit navíjecí válec, na který jsme hotovou oponu chtěli v září zavěsit. Konstrukce pro oponu se ale ukázala být pro oslovené firmy oříškem. Až už se na nás šťastná náhoda nemohla koukat a zasáhla v náš prospěch potřetí. Touto náhodou bylo každoroční vystoupení tanečního oboru ZUŠ Český Brod v kolínském divadle. Při jeho natáčení v kabině techniků přišla řeč i na naši oponu a na její upevnění. A my jsme od Kolíňáků dostali kontakt na pana Simčíšina

z Městských divadel pražských, který se ukázal být tím, koho jsme hledali. Opona, podlepená pásy nového plátna a ošetřená krycí voskovou vrstvou, vyloučila původní myšlenku jejího umístění. Nový nápad pražských jevišťáků – obnovit funkčnost starých kulisních tahů z roku 1885, které se řadu desetiletí nepoužívaly, a na ně oponu zavěsit – vypadal z počátku dost šíleně. Na druhou stranu se potvrdila slova kolínských techniků, že „jestli nám tu oponu nepověsíš tyhle kluci, tak už nikdo“. A „tyhle kluci“ to zvládli na jedničku a opravdu se jim podařilo staré jevištní tahy probudit z letitého spánku a přesvědčit je k opětovné práci. A pak už přišlo na řadu samotné zavěšení opony.

Posledním problémem se ještě ukázalo být vyvážení opony, která byla těžší než protizávaží na tahu umístěné. S jeho vyřešením nám pomohl sousedící Hasičský záchranný sbor, který nám chybějící závaží motorovou flexou přizpůsobil z jiného železa.

Díky souhře náhod a lidem, pro které nebyly peníze na prvním místě, se tedy podařilo vrátit přes sto let starou sokolskou oponu zpátky na jeviště. Akce, v jejíž šťastný konec nikdo z nás ještě před krátkou dobou nevěřil, se nakonec opravdu povedla. Z opony máme opravdu velkou radost a chceme i zde vyjádřit velké poděkování všem, kteří se na jejím comebacku podíleli, zejména královéhradeckým restaurátorkám a technikům z Městských divadel pražských. A také věříme, že v budoucnu už naši oponu nikdy nikdo z jeviště násilně nesundá.

Jaroslav Petrásek,
náčelník T. J. Sokol Český Brod

Sokolská kapka krve

■ Letos v dubna vyhlásila zdravotní komise OV ČOS celosokolský projekt „Sokolská kapka krve“. Cílem je získat nové a hlavně pravidelné dárce krve. Soutěž je korespondenční: sokolské jednoty zasílají dvakrát ročně počet odběrů krve za jednotu. Jeden člověk může darovat krev za půl roku nejvýš dvakrát, za rok čtyřikrát. Pokud někdo daruje plazmu, pak se mu odběry také počítají, ale opět maximálně čtyři ročně. Od 1. 7. 2015 probíhá pilotní kolo soutěže a skončí 31. 12. 2015; první ročník začne od ledna roku 2016.

Pokud jste tedy již darovali či budete darovat krev v daném období, pošlete prosím počet odběrů za jednotu na e-mail vit.jakoubek@sokol-liben.cz do 31. 1. 2016. Výsledky budou sečteny a zveřejněny v časopise Sokol a též v sekci zdravotní komise na www.sokol.eu a www.sokol.cz. Tam také bude k dispozici popis soutěže s pravidly. Počty za první pololetí, tj. od 1. 1. do 30. 6. 2016, zasílejte pak do 31. 7. 2016. Zdravotní komise se těší na mnoho nových a hlavně pravidelných dárců.

MUDr. Vít Jakoubek, Ph.D.,
zdravotní komise OV ČOS

Školení Zdravotník zotavovacích akcí

■ Zdravotní komise OV ČOS spolu s Ústřední školou ČOS pořádá v roce 2016 školení Zdravotník zotavovacích akcí. Školení je vhodné pro cvičitele, trenéry, činovníky a ostatní zájemce o získání odbornosti zdravotník zotavovacích akcí a škol v přírodě. Výuka probíhá podle nových Standardů první pomoci formou dvou víkendových konzultací v rozsahu 40 hodin zakončených zkouškami. Školení je akreditováno MŠMT. Úspěšný absolvent zvládne teorii i praxi poskytování první pomoci a je schopen pracovat jako zdravotník zotavovacích akcí. Může provádět zdravotnické zabezpečení společenských, sportovních a kulturních akcí, působit na dětských táborech jako zdravotník apod. Účastník školení se

seznámí se základy poskytování první pomoci, zástavou krvácení, obvazovou technikou, ošetřením zlomenin, protišokovými opatřeními, nácvikem neodkladné resuscitace, péčí o nemocné, odsunem a transportem raněných, právy a povinnostmi zdravotníka, vedením zdravotnické dokumentace atd. Důraz bude kladen na praktické zvládnutí těchto činností. První konzultace bude 28.–29. května a druhá 11.–12. června. Doškolovací seminář 11. 6. 2016 je určen především pro stávající zdravotníky zotavovacích akcí či členů první pomoci, kterým v nejbližší době končí platnost průkazu. Přihlásit se ovšem mohou i ostatní cvičitelé a trenéři, kteří se chtějí seznámit s novinkami na poli první pomoci.

-jt-

Dětský folklorní festival Tradice Evropy ve Slatiňanech

První listopadový týden byl pro dětský folklorní soubor Sejkorky ze Sokola Slatiňany opravdu náročný, protože právě díky jim Slatiňany ožily již 17. ročníkem Mezinárodního dětského festivalu Tradice Evropy.

foto: Jaroslav Prodělal

Rodiny Sejkorek na pět dní přijaly do svých domovů čtyřicet dětí ze souboru Hradišťánek z Uherského Hradiště a rumunský pár ze souboru Boroka. Mimo Slatiňany festival zavítal ještě do Chrudimi, Pardubic, Svitav, Řečan nad Labem a Choltic. Obsazení letošního ročníku bylo bez nadsázky světové. K hostitelským souborům se přidali chodští dudáci, Moravu reprezentoval soubor Hradišťánek, nechyběl ani slovenský zástupce a dále soubory ze Srbska, Rumunska, Finska, Běloruska a Indie.

Festival byl slavnostně zahájen ve středu 5. listopadu právě ve Slatiňanech. Dva dopolední výchovné koncerty a večerní galakonzert zhlédlo více než 600 diváků. Svě kamarády i spolužáky ze Sejkorek a jejich zahraniční hosty přišly podpořit děti nejen ze slatiňanských MŠ i ZŠ, ale i z Nasavrku, Orle, Včelákova, Chrudimi a Čeperky. Během odpoledního programu jsme se chtěli našim zahraničním hostům pochlubit krásou a zajímavostmi města a okolí. Zámek, muzeum Švýcarska, koně ve výběhu, procházka parkem až na Kočičí hrádek. To vše naši hosté během odpoledne stihli.

V sobotu 7. listopadu proběhlo závěrečné setkání všech účastníků festivalu na Evropském báli. Po celý den se děti měly možnost učit tance svých zahraničních

hostů, v národních stáncích ochutnávaly místní speciality a v tvůrčích dílnách si vyráběly dárečky pro rodiče nebo kamarády. Všem rodinám Sejkorek, které se staly na celý týden náhradními rodinami pro naše hosty, patří velký dík za jejich starostlivost. I ostatním rodinám patří dík za jejich finanční i materiální pomoc. Těch slaných i sladkých dobrot, které rodiče připravili na Evropský bál. Jejich pomoc v sobotu v tvůrčích dílnách pro děti byla také skvělá. Díky jim si všechny děti odvážely domů mnoho pěkných dárků, které si vlastnoručně vyrobily.

A děkovat budu dál. Díky za pěkné ubytování a snídaně pro vedoucí souborů na MěÚ Slatiňany. Panu kastelánu Buštovi a paní Jedličkové díky za poutavé prohlídky zámku a Švýcarska, paní Daňkové a školní jídelně za výbornou svíčkovou. Pitný režim nám sponzorsky pro děti tradičně zajistil velkoobchod pana Málka. Výtečné koláčky z pekárny pana Čavrnocha a sekaná od pana Vladyky opět voněly celou sokolovnou. Samozřejmě nesmím zapomenout na T. J. Sokol Slatiňany za perfektní servis a přípravu sokolovny a svým kamarádům a rodičům Sejkorek za organizační a technickou pomoc. Děkuji také Zuzce Dorazilové, Kátě Chalupové, Bářce Vaňkové a Aničce Žáčkové – našim hosteskám. Celý festival byly k dispozici našim hostům a řešily s nimi jejich problémy a sta-

raly se o bezchybný průběh jednotlivých festivalových dní.

Byl to opravdu náročný týden, ale věřím, že pro děti přinesl mnoho zajímavých zkušeností a pěkných zážitků, nová přátelství a pocit, že na lidové tradice, kroj, české písničky a tance musíme být hrdí. A doufám, že i podle příznivých reakcí pedagogů a návštěvníků večerních galakonzertů nemusíme mít strach o diváky na našich koncertech. Již nyní se tedy mohou těšit na zajímavé hosty, které pozveme k účasti na dalším ročníku našeho festivalu.

Nejkrásnější slova na konec od Honzika z Hradišťánku, když vystoupil doma z autobusu: „Maminečko, maminečko, to byl ten nejlepší zájezd, jaký jsem kdy zažil!“

Stáňa Sejkorová,
vedoucí DFS Sejkorky

Pardubická sokolovna v novém

Fotograf: Řeháček, Jiří Štěpánek

V letošním Roce sokolské architektury jsme si po celý rok připomínali krásu sokoloven a jejich různé stavební styly. Na mnoha místech měla možnost seznámit se s nimi a o Noci sokoloven si je prohlédnout i široká veřejnost. Mezi sokolovnami, jimiž se mohou sokolové pyšnit, je i sokolovna Sokola Pardubice I, která prošla rozsáhlou rekonstrukcí, po níž byla slavnostně otevřena začátkem září (psali jsme v zářijovém vydání).

U skutečnit tak rozsáhlou rekonstrukci není nijak jednoduché a vyžaduje to trpělivost i vůli překonávat překážky, které se různě objevují v průběhu času. Podívejme se tedy na rekonstrukci pardubické sokolovny i z tohoto úhlu pohledu.

Podívejme se však nejprve krátce do historie jednoty. Tělocvičný spolek založili v roce 1863 přední občané města, muži, v jejichž čele stál jako starosta jednoty Václav Bubeník, starosta města. Od počátku se věnovali především tělesným cvičením, pořádali výlety, veřejná cvičení, účastnili se sokolských sletů, pořádali přednášky, koncerty, založili ve městě čítárnu a knihovnu. Pardubičtí sokolové byli mezi prvními, kdo se věnovali výcviku žáků škol a zavedli též cvičení žen a dívek. Všechna cvičení probíhala ve školních tělocvičnách, které mohli sokolové díky městu používat zdarma. Teprve v roce 1923 si, především vlastními silami, vybudovali vlastní sokolovnu. Velkoryse pomohlo město a okres. V roce 1920 věnovala městská rada definitivně pozemek pro hřiště na „Olšinkách“ o výměře 2,18 ha, na kterém bylo o jeden rok později vybudováno oplocené hřiště. V roce 1921 poskytl okres subvenci na stavbu sokolovny ve výši 250 000 korun, ale jednota měla také své úspory – Družstvo pro výstavbu sokolovny ukládalo část výnosů z tanečních zábav, slavností, z provozování kluziště pod Zámekem, dary členů a občanů. Další peníze byly vypůjčeny od Občanské záložny, od Městské spořitelny a od dalších institucí. Sokolovna byla dokončena a vybavena sportovním náradím celkovým nákladem téměř 3 milióny korun. Poměrně dlouhou dobu

pak sokolové museli splácet velký dluh. Nedá se tato situace přirovnat k současnosti?

Abychom si mohli odpovědět na tuto otázku, musíme se vrátit z historie zpět do dnešní doby. V letech 2010 až 2015 postupně probíhaly tři etapy modernizace celého sportovního areálu Na Olšinkách, a to vše díky vstřícnému přístupu statutárního města Pardubice, které zařadilo všechny tři projekty do tzv. Integrovaného plánu rozvoje města. První i druhá etapa se týkala venkovního areálu, ve třetí, nejvýznamnější etapě, se zrekonstruovala budova sokolovny. V první etapě, která probíhala od března do prosince 2010, se celkové náklady přiblížily částce 36 miliónů korun. Druhá etapa se realizovala od dubna do prosince 2011 a celkové náklady dosáhly 5,5 miliónu korun.

O tom, že bychom mohli realizovat i třetí etapu, jsme začali uvažovat již v roce 2012. Vytvořili jsme si svoji představu a projektový záměr, s nímž jsme seznámili vedení města Pardubice, a protože jsme bezproblémově zrealizovali předchozí dvě etapy, město se začalo našim záměrem velmi vážně zabývat. Velmi nám pomáhalo i to, že náš projekt by pomohl městu splnit povinné podmínky pro čerpání dotací, tzv. povinné indikátory revitalizované plochy. Po schválení našeho záměru a zejména po schválení finanční podpory ze strany vedení města jsme se mohli pustit do samotných projekčních prací. Byly zpracovány dokumentace pro stavební povolení a zadávací dokumentace pro výběrové řízení a již v srpnu 2013 mohlo být vypísáno výběrové řízení na generálního dodavatele stavby. Jeho vítězem se stala firma Imos Brno. Budovu so-

kolovny jsme 4. listopadu 2013 předali generálnímu dodavateli, který tak mohl zahájit stavební práce.

Vše probíhalo velmi dobře, rekonstrukce se rozběhla, bohužel jen do chvíle, kdy dodavatelská firma zjistila, že celá stavební akce bude podstatně složitější, než předpokládala. Důvodem k tomu byl výrazně horší stav budovy, než jaký byl zjištěn při průzkumných pracích, a také nízká cena, stanovená ovšem samotnou firmou ve výběrovém řízení. Mezi 31. březnem, kdy firma Imos přerušila práce na stavbě, a 30. červnem, kdy jsme odstoupili od smlouvy o dílo, jsme se snažili intenzivně na radě jednání dohodnout další pokračování, bohužel však neúspěšně. V červenci 2014 jsme tedy museli vypsat nové výběrové řízení, které našťastí proběhlo úspěšně a bylo ukončeno již v měsíci září. Vyhrálo sdružení firem Marhold – Syner – Italmec a nutno říci, že díky velmi dobré spolupráci s nimi se podařilo po dvou letech dovést rekonstrukci do zdárného konce. Komplikace, které nám způsobila firma Imos, nebyly malé. Na jedné straně jsme museli dodržovat předpisy Evropské unie, neboť jsme využívali, stejně jako u předchozích dvou etap, spolufinancování z dotací EU, na druhé straně legislativu České republiky, zejména zákon o zadávání veřejných zakázek, a neustále jsme byli v napětí, zda se vše stihne, zda postupujeme správně, vše jsme museli konzultovat s různými odborníky a zástupci města Pardubice a dokonce si najmout i právní kancelář.

Pátek 4. září 2015 je zapsán v historii Sokola Pardubice I jako významný den. Po devadesáti letech rušného provozu a dvou letech stavebního ruchu se budova sokolovny znovu vrátila do života.

Lenka Pařízková,
starostka T. J. Sokol Pardubice I

Podzimní sraz župních vzdělavatelů

■ Sraz župních vzdělavatelů se konal v sobotu 21. listopadu v Tyršově klubu v Praze. Úvodní řeč měl vzdělavatel České obce sokolské bratr Zdeněk Mička, který hovořil o činnosti vzdělavatelského odboru ČOS za uplynulé období. Po něm dostali slovo zástupci komisí.

Bratr Bohumil Gondík za kulturní komisí zmínil derniéru sokolské opery Prodaná nevěsta, vyzdvihl divadelní ochotníky, kteří se zúčastnili sokolské přehlídky v Lázních Toušeni a nezapomněl ani na přehlídku amatérského loutkového divadla v Přerově. Bratr Šilhán za Komisí pro práci s mládeží a seniory přečetl zprávu o činnosti, především o soutěži „Naše sokolovna“. V souvislosti s tím vybídl zúčastněné, aby se přihlásili do další soutěže vyhlášené na rok 2016. Bratr Lukáš Křemen, předseda společenské komise, zmínil účast krojovaných sokolů na významných pietních akcích a informoval, že se nadále plánuje spolupracovat s Hradní stráží na společném výcviku sokolských jednotek a praporečnicků. Kromě toho představil plán činnosti na další rok. Důraz bude kladen na obnovení diskuze ohledně jednotného společenského oblečení a vypracování statutu pro „Sokolskou stráž“. Sestra Kateřina Wágnerová informovala o zprovoznění nových webových stránek, poděkovala za účast a přípravu Noci sokoloven s tím,

že příští rok se tato akce plánuje opakovat. Dále členové představenstva zmínili akce konané v roce 2016 a plánovaný program vzdělavatelského odboru při konání XVI. všesokolského sletu v roce 1918. Zvýšená pozornost se také věnovala přípravě voleb představenstva vzdě-

lavatelského odboru a vzdělavatelů žup v příštím roce.

Po obědě byla připravena přednáška prof. Rostislava Šváchy na téma „Desakralizace sokoloven“, která končila zajímavou diskuzí na toto téma.

-kw-

Prof. Rostislav Švácha s bratrem Zdeňkem Bartůňkem na střeše Tyršova domu

Sokolové cvičili na vernisáži

■ Ve čtvrtek 19. listopadu byla zahájena výstava Budování státu, kterou pořádá Národní galerie v Praze ve spolupráci s UMPRUM. Výstavu tvoří vybraná umělecká díla, kterými se v letech 1918–1939 a 1945–1992 Československo reprezentovalo jako státní celek.

Rejstřík představených uměleckých zástupců je nezvykle široký a sahá od olejomalby a bronzových soch malého i velkého měřítka přes grafiky, fotografie, prostorové instalace, modely a plány architektonických realizací i filmy až po

průmyslový design, výstavnictví či oděvní produkci Ústředí lidové umělecké výroby. Svě zastoupení na výstavě má samozřejmě i Sokol. Jsou zde vystaveny sletové pohlednice, návrhy praporů, obraz Vzkříšení od Ferdinanda Engelmüllera, medaile a fotografie. Velice zajímavé jsou zvláště akvarelové návrhy na sokolský slovenský kroj ve výrazném folklorním ladění. Je zde vystaven i kreslený propagační plakát k 1. celostátní spartakiádě, kde sokolové po boku pionýrů a členů ROH mají sloužit k propa-

gaci této nové akce odkazující na tradici sletů. Nepřekvapí tedy, že Česká obec sokolská byla oslovena Národní galerií, aby na vernisáži této výstavy předvedla ukázkou hromadné skladby. Osmnáct mužů z pražských jednotek zde zacvičilo skladbu „25 let spolu“, která je kompilací hromadných skladeb vybraných z posledních sletů.

Výstava je otevřena do 7. února 2016 denně mimo pondělí od 10 do 18 hodin ve Veletržním paláci.

Kateřina Wágnerová

Blahopřání

■ Gratulujeme bratru Ing. Františku Hansmanovi k jeho 80. narozeninám, kterých se dožil 17. prosince tohoto roku! Členem Sokola se stal v roce 1990, když vstoupil do nejstarší olomoucké jednoty, do Sokola Olomouc. Cvičil v oddílu sokolské všestrannosti, záhy se stal cvičitelem žactva, náčelníkem jednoty a členem župního náčelnictva. Pravidelně a zodpovědně také pracoval ve výboru jednoty. Cvičil na prvních polistopadových všesokolských

sletech konaných od roku 1994. V roce 2004 přestoupil do Sokola Olomouc-Hodolany, aby tuto obtížně se obnovující jednotu, před únorem 1948 patřící ve městě k největším a nejčilejším, pomohl svým nasazením oživit v její činnosti. Svým bydlištěm do městské části Hodolany konečně i patří. V novém sokolském působišti byl nejdříve cvičitelem žactva, pak starostou jednoty, a je jím dosud. Podstatným způsobem přispěl ke zformování župní praporečnické čety z mladých cvičenců

převážně hodolanské jednoty. Věnuje velkou pozornost propagaci Sokola, organizuje vzpomínkové akce v Hodolanech a mívá na nich hlavní projev. Čtvrt století obětavé práce bratra Hansmana v sokolském hnutí ocenilo jeho ústředí bronzovou medailí ČOS. Blahopřejeme Ti ke krásnému životnímu výročí, bratře Hansmane, a přejeme Ti do dalších let co nejlepší zdraví a co nejvíce sil v Tvé neustávající práci v Sokole.

Vilém Klega, vzdělavatel
Sokolské župy Olomoucké-
Smrčkovy

Společné sportovní oblečení ČOS

■ V minulém, elektronickém vydání časopisu Sokol jsme se zmínili o tvorbě moderního sportovního oblečení – teplákové bundy a kalhot s moderní symbolikou –, které již bylo navrženo a schváleno a čekalo se na podpis smlouvy protistranou. K tomuto podpisu již došlo, a tak župám a jejich prostřednictvím tělocvičným jednotám a oddílům bude v dohledné době zaslán dopis s informacemi o způsobu objednání a nákupu tohoto společného sportovního oblečení. Z tohoto připravovaného dopisu uvádíme:

Představenstvo ČOS schválilo Rámcovou smlouvu o dodávkách textilního zboží (dále jen rámcová smlouva) – společného sportovního oblečení ČOS – mezi firmou ARBIS, spol. s r.o. (dále jen prodávající) a ČOS. Oblečení je označeno na předním dílu bundy vlevo na srdci znakem Sokola, na předním díle vpravo logem Alpine Pro a na levém rukávu znakem Českého olympijského výboru (dále jen ČOV).

Na zadní část bundy lze u prodávajícího objednat dotisk, např. název župy, T. J., případně oddílu. Cena dotisku názvu je zhruba 30,-Kč.

Na soupravě už nesmí být dodáno podle licenční smlouvy mezi ČOS a ČOV žádné další logo ani nápis! Pobočné spolky ČOS se při nákupu

sportovního oblečení budou řídit rámcovou smlouvou a s prodávajícím budou uzavírat dílčí kupní smlouvu. Předmětem koupě jsou bundy červené a bílé, kalhoty modré.

Vzorové sportovní soupravy ve všech velikostech budou k případnému prohlédnutí a vyzkoušení k dispozici na třech místech: v Praze Tyršově domě, v Brně v sídle župy J. Máchala a v Ostravě v sídle župy Moravskoslezské. Soupravy jsou ve všech velikostech počínaje dětskou velikostí 110 po velikost XXL (dospělí). V rámci objednávání můžete kombinovat jinou velikost bundy a jinou velikost kalhot, případně obě barevná provedení bundy a jedny či vícery kalhoty. Způsob uzavírání dílčích kupních smluv – objednávek se řídí pravidly uvedenými v rámcové smlouvě, článek V. První objednávkou lhůta bude v období 1. 1. 2016 – 31. 3. 2016.

Termín předání zboží bude do tří měsíců ode dne skončení objednávkové lhůty, ve které byla objednávka prodávajícímu doručena, a která byla prodávajícím potvrzena.

Helena Rezková, členka
představenstva ČOS, předsedkyně
komise pro marketing a propagaci
ČOS

PF 2016

